2024/1287

14.5.2024

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2024/1287,

annettu 13 päivänä toukokuuta 2024,

Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin soveltamisen laajentamisesta koskemaan Turkista ja Kazakstanista lähetetyn koivuvanerin tuontia riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki tai Kazakstan

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', otti marraskuussa 2021 täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 ([2]), jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa. Toimenpiteet toteutettiin 14,4–15,8 prosentin suuruisen arvotullin muodossa, minkä lisäksi yhteistyöstä kieltäytyneiden venäläisten yritysten osalta otettiin käyttöön 15,8 prosentin suuruinen jäännöstulli. Näiden tullien käyttöönottoon johtanut tutkimus, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', pantiin vireille ([3]) lokakuussa 2020.

1.2 Pyyntö

(2) Komissio vastaanotti perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan mukaisen pyynnön tutkia Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä Turkista ja Kazakstanista lähetetyllä koivuvanerin tuonnilla riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki tai Kazakstan, ja saattaa tällainen tuonti kirjaamisvelvoitteen alaiseksi, jäljempänä 'pyyntö'.

(3) Pyynnön esitti 10 päivänä heinäkuuta 2023 Woodstock Consortium, jäljempänä 'pyynnön esittäjä'.

(4) Pyynnössä esitettiin riittävä näyttö siitä, että Venäjältä, Turkista ja Kazakstanista unioniin suuntautuvan vientikaupan rakenteessa oli tapahtunut muutos sen jälkeen, kun Venäjältä tuotavaa koivuvaneria koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön. Muutos vaikutti johtuvan koivuvanerin lähettämisestä Turkin ja Kazakstanin kautta unioniin. Tällä käytännöllä ei ole riittävästi perusteita tai muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen.

(5) Pyyntö sisälsi myös riittävästi näyttöä siitä, että edellä kuvatun käytännön vuoksi tällä hetkellä sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden korjaavat vaikutukset olivat heikentyneet sekä määrän että hintojen osalta. Unionin markkinoille on tuotu merkittäviä määriä koivuvaneria. Lisäksi oli riittävästi näyttöä siitä, että koivuvanerin tuonti tapahtui vahinkoa aiheuttavilla hinnoilla. Riittävästi näyttöä oli myös siitä, että Turkista ja Kazakstanista lähetetyn koivuvanerin hinnat olivat polkumyyntihintoja verrattuna koivuvanerin määritettyyn normaaliarvoon.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/1930, annettu 8 päivänä marraskuuta 2021, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 394, 9.11.2021, s. 7).

([3]) Ilmoitus Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 342, 14.10.2020, s. 2).

1.3 **Tarkasteltavana oleva tuote ja tutkimuksen kohteena oleva tuote**

(6) Mahdollisen kiertämisen kohteena on Venäjältä peräisin oleva, alkuperäisen asetuksen voimaantulopäivänä CN-koodiin ex 4412 33 00 (Taric-koodi 4412330010) kuuluva, yksinomaan enintään 6 mm:n paksuisista puuviiluista koostuva vaneri, jonka pintaviilut ovat alanimikkeessä 4412 33 määriteltyä puuta ja ainakin yksi pintaviilu on koivupuuta, myös pinnoitettuna, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Toimenpiteitä sovelletaan tähän tuotteeseen.

(7) Tutkimuksen kohteena oleva tuote on sama kuin edellisessä kappaleessa määritelty tuote, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 4412 33 10 ([4]) mutta joka on lähetetty Turkista tai Kazakstanista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki tai Kazakstan (Taric-koodit 4412331010 ja 4412331020), jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote'.

(8) Tutkimus osoitti, että Venäjältä unioniin viedyllä ja Kazakstanista tai Turkista lähetetyllä koivuvanerilla, riippumatta siitä, onko se peräisin Kazakstanista tai Turkista, on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset, minkä perusteella sen katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu samankaltainen tuote.

1.4 **Vireillepano**

(9) Ilmoitettuaan asiasta jäsenvaltioille komissio päätti, että oli olemassa riittävä näyttö perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisen tutkimuksen panemiseksi vireille, ja pani vireille tutkimuksen 21 päivänä elokuuta 2023 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2023/1649 ([5]), jäljempänä 'vireillepanoasetus', sekä asetti Kazakstanista ja Turkista lähetettävän koivuvanerin kirjaamisvelvoitteen alaiseksi riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Kazakstan tai Turkki.

1.5 **Vireillepanoa koskevat huomautukset**

(10) Vireillepanon jälkeen Kazakstanin viranomaiset toimittivat luettelon koivuvaneria tuottavista yrityksistä ja pyysivät, että nämä yritykset vapautettaisiin toimenpiteiden soveltamisesta, koska ne vievät Kazakstanissa tuotettua koivuvaneria. Viranomaiset ilmoittivat, että Kazakstanissa annetut alkuperätodistukset olivat kansainvälisten standardien ja kaikkien tavaroiden alkuperää koskevien EU:n vaatimusten ja sääntöjen mukaisia ja että noudattamista valvoi kauppa- ja yhdentymisministeriö. Näin ollen ne pyysivät komissiota olemaan laajentamatta polkumyyntitullien soveltamista koskemaan Kazakstania, koska yritykset eivät voineet olla osallisina toimenpiteiden kiertämisessä.

(11) Komissio muistutti, että vapautuksia koskevia pyyntöjä (jotka on arvioitu 4 jaksossa) tarkasteltiin perusasetuksen 13 artiklan nojalla ja että alkuperätodistukset eivät näin ollen olleet ainoat arviointiperusteet.

(12) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen sekä Favorit että Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, jäljempänä 'SFK', katsoivat, että tutkimuksen vireillepano oli WTO:n polkumyyntisopimuksen, jäljempänä 'polkumyyntisopimus', 5.2 artiklan vastainen, koska valitukseen ei sisältynyt todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä, ja että komissio oli laiminlyönyt velvollisuutensa tutkia hakemuksessa esitettyjen todisteiden paikkansapitävyyttä ja riittävyyttä sen määrittämiseksi, riittävätkö todisteet tutkimuksen vireille panemiseksi.

([4]) Joulukuun 31. päivään 2021 asti sovellettava Taric-koodi oli 4412330010. Se korvattiin 1. tammikuuta 2022 alkaen Taric-koodilla 4412331010. Se korvattiin 1. syyskuuta 2022 alkaen CN-koodilla 4412 33 10.

([5]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/1649, annettu 21 päivänä elokuuta 2023, Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä koivuvanerin Turkista tai Kazakstanista lähetetyllä tuonnilla riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki tai Kazakstan, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja Turkista tai Kazakstanista lähetetyn koivuvanerin tuonnin kirjaamisvelvoitteesta (EUVL L 207, 22.8.2023, s. 77).

(13) Komissio oli asiasta eri mieltä. Aluksi komissio toteaa, että polkumyyntisopimukseen ei sisälly toimenpiteiden kiertämisen estämistä koskevia määräyksiä. Kuten unionin tuomioistuin on vahvistanut asiassa *Kolachi Raj*, 13 artiklan sanamuotoa ei voida tulkita perusasetuksen niiden säännösten valossa, joilla pantiin täytäntöön polkumyyntisopimuksen määräykset, koska perusasetuksen 13 artiklalla ei panna täytäntöön kyseisen sopimuksen määräyksiä ([6]). Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa säädetään, että toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus voidaan panna vireille 13 artiklan 1 kohdassa esitettyjä tekijöitä koskevan riittävän näytön perusteella. Komissio katsoi, että pyyntö sisälsi riittävästi näyttöä 13 artiklan 1 kohdassa esitetyistä tekijöistä. Pyyntö sisälsi erityisesti riittävää näyttöä Venäjän, Kazakstanin ja Turkin välisen kaupan rakenteen muutoksesta, joka johtui käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ollut riittävästi perusteita tai jolla ei ollut muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Lisäksi pyyntö sisälsi riittävää näyttöä polkumyynnistä suhteessa samankaltaiselle tuotteelle aiemmin määritettyihin normaaliarvoihin. Lopuksi komissio huomautti, että perusasetuksen 13 artiklassa ei säädetä vahinkoa tai syy-yhteyttä koskevasta analyysista. Säännöksessä edellytetään yleisemmin näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta. Pyyntö sisälsi tältä osin riittävästi näyttöä. Se, että tuonti aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että kyseisen tuonnin ja vahingon välillä oli syy-yhteys, oli todettu jo alkuperäisessä asetuksessa. Tästä syystä komissio päätteli, että pyyntö sisälsi riittävästi näyttöä, ja katsoi näin ollen, että tutkimuksen vireille paneminen oli perusteltua.

1.6 **Tutkimusajanjakso ja raportointijakso**

(14) Tutkimusajanjakso kattoi 1 päivän tammikuuta 2019 ja 30 päivän kesäkuuta 2023 välisen ajan, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Tutkimusajanjaksolta kerättiin tietoja muun muassa sen tutkimiseksi, oliko kaupan rakenteessa tapahtunut väitetty muutos tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevien toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ja oliko kyseessä käytäntö, menettely tai toiminta, jolla ei ole riittävää syytä tai muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Tarkempia tietoja kerättiin 1 päivän heinäkuuta 2022 ja 30 päivän kesäkuuta 2023 väliseltä ajanjaksolta, jäljempänä ’raportointijakso’, sen tutkimiseksi, heikensikö tuonti voimassa olevien toimenpiteiden korjaavia vaikutuksia hintojen ja/tai määrien osalta ja esiintyikö polkumyyntiä.

1.7 **Tutkimus**

(15) Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta virallisesti Venäjän, Kazakstanin ja Turkin viranomaisille, kyseisissä maissa toimiville tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, unionin tuotannonalalle ja EU–Turkki-assosiaationeuvostolle.

(16) Lisäksi komissio pyysi Kazakstanin tasavallan edustustoa Euroopan unionissa ja Turkin pysyvää edustustoa Euroopan unionissa toimittamaan sille sellaisten vientiä harjoittavien tuottajien ja/tai niitä edustavien järjestöjen nimet ja osoitteet, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen niiden turkkilaisten ja kazakstanilaisten vientiä harjoittavien tuottajien lisäksi, jotka pyynnön esittäjä oli yksilöinyt pyynnössä. Kazakstanin viranomaiset toimittivat luettelon koivuvanerin tuottajista, joihin komissio otti yhteyttä.

(17) Kazakstanissa ja Turkissa toimiville tuottajille/viejille tarkoitetut vapautuksen pyytämistä koskevat lomakkeet sekä unionin tuojille tarkoitetut kyselylomakkeet asetettiin saataville kauppapolitiikan pääosaston verkkosivustolla.

(18) Seuraavat viisi Kazakstanissa toimivaa yritystä toimittivat vapautuksen pyytämistä koskevat lomakkeet:

— Favorit LLP

— QazFanCom LLP

— Semipalatinsk Wood Processing LLP

([6]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 12.9.2019, komissio v. Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, 45 kohta.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, jäljempänä ’SFK’

— VFP LLP

(19) Seuraavat neljä Turkissa toimivaa yritystä toimittivat vapautuksen pyytämistä koskevat lomakkeet:

— Intur Construction Tourism and Forest

— Murat Şahin Orman Ürünleri

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS

(20) Lisäksi seuraavat etuyhteydettömät tuojat vastasivat kyselylomakkeeseen:

— Aschiero Wood Import SPA

— FOREST TRAFIC

— CASTELLANA LEGNAMI SNC

— IMOLALEGNO spa

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoasetuksessa asetetussa määräajassa. Kaikille osapuolille ilmoitettiin, että kaikkien merkityksellisten tietojen toimittamatta jättäminen tai epätäydellisten, väärien tai harhaanjohtavien tietojen toimittaminen saattaa johtaa perusasetuksen 18 artiklan soveltamiseen ja päätelmien tekemiseen käytettävissä olevien tietojen perusteella. Favoritin ja SFK:n pyynnöstä komission yksiköt järjestivät 8 päivänä helmikuuta 2024 kuulemisen yritysten kanssa ja kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja sen jälkeen 14 päivänä helmikuuta 2024. Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi, että näiden kahden yrityksen esiin tuomat kysymykset eivät koskeneet kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksissa kauppaan liittyvissä menettelyissä määriteltyjä menettelyllisiä oikeuksia vaan ne koskivat asian sisällöllisiä näkökohtia, eikä erityistä suositusta annettu.

2. TUTKIMUKSEN TULOKSET

2.1 Yhteistyön taso

(22) Kuten johdanto-osan 18–19 kappaleessa todetaan, viisi Kazakstaniin sijoittautunutta yritystä ja neljä Turkkiin sijoittautunutta yritystä toimitti vapautuksen pyytämistä koskevat lomakkeet ja pyysi vapautusta tulleista, jos toimenpiteet laajennettaisiin koskemaan Kazakstania ja Turkkia.

(23) Kaksi Kazakstanissa toimivaa yritystä (QazFanCom ja VFP LPP) ja kolme Turkissa toimivaa yritystä (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) toimittivat kuitenkin erittäin puutteelliset vapautuksen pyytämistä koskevat lomakkeet. Sen vuoksi komissio ilmoitti 13 päivänä lokakuuta 2023 päivätyllä kirjeellä VFP LLP:lle ja kyseisille kolmelle turkkilaiselle yritykselle sekä 17 päivänä marraskuuta 2023 päivätyllä kirjeellä QazFanComille käyttävänsä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevia tietoja, koska kyseiset yritykset eivät olleet toimittaneet säädetyssä määräajassa tarvittavia tietoja, jotta komissio voisi määrittää, ovatko ne osallisina toimenpiteiden kiertämiskäytännöissä, jäljempänä ’18 artiklan mukainen kirje’. Yrityksille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia. QazFanCom-yritys esitti huomautuksia. Mikään muu yritys ei esittänyt huomautuksia.

(24) Vastauksessaan 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen QazFanCom totesi, että toisin kuin 18 artiklan mukaisessa kirjeessä mainittiin, se toimi tutkimuksessa yhteistyössä, koska sen toimittamat tiedot olivat vaatineet paljon työtä. Se katsoi myös, että tietojen toimittaminen ja kääntäminen englanniksi vei aikaa ja että vastausten toimittamisen määräaikojen pidennys oli liian lyhyt, koska menettely kesti joka tapauksessa yhdeksän kuukautta. Yritys katsoi myös, että perusasetuksessa ei asetettu enimmäismääräaikaa määräaikojen pidentämiselle.

(25) QazFanCom totesi lisäksi, että sen mielestä kaikki komission pyytämät tiedot olivat luottamuksellisia eikä niitä sen vuoksi voitu toimittaa. Toisaalta se väitti, että komissio vuoti luottamuksellisia tietoja ja rikkoi perusasetuksen 19 artiklaa, koska QazFanComin kauppakumppanit tiesivät, että sen esittämä vapautusta koskeva pyyntö hylättäisiin, jo ennen kuin QazFanCom sai 18 artiklan mukaisen kirjeen komissiolta.

(26) Komissio muistutti, että vapautuksen pyytämistä koskevan lomakkeen toimittamiselle asetettu 37 päivän määräaika vahvistettiin vireillepanoasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa ja että se oli perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa mainitun vähintään 30 päivän yleisen määräajan mukainen. Määräaikaa voidaan pidentää ottaen asianmukaisesti huomioon tutkimukselle vahvistettu määräaika, jos kyseinen osapuoli osoittaa pätevän syyn tällaiseen pidennykseen omien erityisten olosuhteidensa perusteella. Tässä tapauksessa komissio myönsi seitsemän päivän pituisen lisäajan, joka oli pisin mahdollinen aika, jonka se saattoi antaa tutkimuksen määräaika huomioon ottaen. Näin ollen komissio hylkäsi pyynnön, jonka mukaan tässä tapauksessa voitaisiin antaa enemmän aikaa vapautuksen pyytämistä koskevan lomakkeen toimittamiseen.

(27) Komissio katsoi myös, että QazFanComille toimitettiin yksityiskohtaiset ohjeet vapautuksen pyytämistä koskevan lomakkeen ei-luottamuksellisen version toimittamisesta yhdessä vapautuksen pyytämistä koskevan lomakkeen kanssa. Lähetetyissä tiedoissa kuvailtiin yksityiskohtaisesti, miten tiedot voidaan esittää luottamuksellisuuden varmistamiseksi mutta myös muiden asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksien säilyttämiseksi. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan tietoja ei voitu toimittaa niiden luottamuksellisuuden vuoksi.

(28) Luottamuksellisuuden rikkomista koskevan väitteen osalta komissio toteaa, että QazFanCom ei perustellut väitettä. Yritys ei maininnut avoimessa asiakirja-aineistossa julkaistuja tietoja, jotka sisältäisivät tietoa QazFanComin vapautusta koskevan pyynnön tilasta ennen 18 artiklan mukaista kirjettä. Tästä syystä komissio hylkäsi väitteen.

(29) Edellä kuvatun perusteella komissio päätteli, että kaksi Kazakstanissa toimivaa yritystä (QazFanCom ja VFP LPP) ja kolme Turkissa toimivaa yritystä (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) eivät toimineet yhteistyössä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti eivätkä näin ollen osoittaneet, että ne eivät harjoita toimenpiteiden kiertämistä. Näin ollen niiden vapautusta koskevat pyynnöt hylättiin.

(30) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen QazFanCom väitti, että komissio oli soveltanut QazFanComin tekemään yhteistyöhön joustamatonta ja ei-rakentavaa lähestymistapaa ja kieltäytynyt pelkästään menettelyllisistä syistä ottamasta huomioon esitettyjä asiakirjoja. QazFanCom pyysi komissiota ottamaan huomioon joulukuussa 2023 toimitetut asiakirjat, koska QazFanComin mukaan komissiolla oli siihen riittävästi aikaa, koska lopullisen päätöksen tekemisen määräaika oli vasta toukokuussa 2024. Lisäksi QazFanCom pyysi kuulemista komission yksiköiden kanssa sekä kuulemista kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa. Pyyntö kuulemisesta komission yksiköiden kanssa hyväksyttiin, vaikka kuulemista pyydettiin päätelmissä ilmoitetun määräajan jälkeen. Kuuleminen kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa järjestettiin 2 päivänä huhtikuuta 2024 ja 3 päivänä huhtikuuta 2024. Kuulemisen aikana kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja totesi, että asianomaisen osapuolen esittämät kysymykset eivät koskeneet kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksissa kauppaan liittyvissä menettelyissä määriteltyjä menettelyllisiä oikeuksia vaan ne koskivat 18 artiklan 1 kohdan soveltamista koskevia selvennyksiä, eikä erityisiä jatkotoimia suositeltu.

(31) Kuten edellä johdanto-osan 26 kappaleessa selitettiin, komissio myönsi QazFanComille useita pidennyksiä määräaikaan kaikkien vaadittujen tietojen toimittamiseksi vireillepanoasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kuten 17 päivänä marraskuuta 2024 päivätyssä 18 artiklan mukaisessa kirjeessä yksityiskohtaisesti esitetään. Komissio ei voinut enää ottaa huomioon näiden määräaikojen jälkeen toimitettuja tietoja, kun otettiin huomioon tutkimuksen määräajat ja se, että QazFanCom ei ollut toimittanut asetetussa määräajassa tarvittavia tietoja, jotta komissio voisi määrittää, oliko yritys osallisena kiertämiskäytännöissä.

(32) Komissio järjesti 20 päivänä maaliskuuta 2024 QazFanComin edustajien kanssa kuulemisen, jossa QazFanCom tarkensi päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämiään huomautuksia. QazFanCom ei kuitenkaan esittänyt uusia perusteltuja väitteitä ja toisti lähinnä, että se oli toiminut yhteistyössä parhaan kykynsä mukaan. Näin ollen komissio vahvisti edellä johdanto-osan 29 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

(33) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS väitti, että se toimitti lokakuussa 2023 paljon tietoja ja että tiedot, joita se ei toimittanut, olivat tietoja, joita johto piti luottamuksellisina.

(34) Kuten johdanto-osan 27 kappaleessa selitetään, komissio katsoi, että kaikille tiedossa oleville Kazakstaniin ja Turkkiin sijoittautuneille koivuvanerin vientiä harjoittaville tuottajille toimitettiin yksityiskohtaiset ohjeet vapautuksen pyytämistä koskevan lomakkeen ei-luottamuksellisen version toimittamisesta. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan tietoja ei voitu toimittaa niiden luottamuksellisuuden vuoksi.

(35) Komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimitiloihin:

— Favorit LLP (Kazakstan)

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazakstan)

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazakstan)

— Intur Construction Tourism and Forest (Turkki).

(36) Komissio myös analysoi yhteistyössä toimineiden tuojien kyselylomakkeissa antamissa vastauksissa olevat tiedot ja vertasi niitä tarkastuksen aikana kerättyihin tietoihin.

(37) Komissio päätti paikan päällä tehtyjen tarkastusten jälkeen perustaa kazakstanilaisten yritysten Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP ja Severnyi Fanernyi Kombinat LLP vapautusta koskevia pyyntöjä koskevat päätelmät parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin. Tästä ilmoitettiin yrityksille 22 päivänä tammikuuta 2024, 26 päivänä tammikuuta 2024 ja 22 päivänä tammikuuta 2024 perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Yksityiskohtainen analyysi sekä turkkilaisen Intur Construction Tourism and Forest -yrityksen arviointi esitetään jäljempänä 4 jaksossa.

(38) Edellä esitetyn ([7]) perusteella komissio katsoi, että yhteistyö molemmissa maissa oli vähäistä ja että molempia maita koskevat päätelmät oli tehtävä tilastojen perusteella.

2.2 **Yleistä**

(39) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan komission on analysoitava, täyttyvätkö seuraavat edellytykset:

— oliko Venäjän, Kazakstanin, Turkin sekä unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos,

— johtuiko tämä muutos käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävää syytä tai muuta taloudellista perustetta kuin voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen,

— onko olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että voimassa olevien polkumyyntitoimenpiteiden korjaavat vaikutukset heikentyivät tutkimuksen kohteena olevan tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja

— onko näyttöä polkumyynnistä verrattuna tarkasteltavana olevan tuotteen aiemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

(40) Sen lisäksi, että komissio tutki kiertämiskäytäntöjä, jotka käsittivät vanerin kuljetusta Kazakstanin ja Turkin kautta, se tutki myös, kierrettiinkö polkumyyntitoimenpiteitä käytännöillä, joihin liittyi kokoonpano-/valmistustoimintaa. Se katsoi, että sellaiset käytännöt kuin koivuvanerin valmistaminen venäläisistä tuotantopanoksista (koivutukeista ja viilusta) olivat 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kokoonpano- tai valmistustoimia. Tästä syystä komissio analysoi erityisesti 13 artiklan 2 kohdassa esitettyjä perusteita, erityisesti seuraavia:

([7]) Raportointijaksolla Intur Construction Tourism and Forest (ainoa yhteistyössä toiminut yritys) vei unioniin [2 000–3 000] kuutiometriä, mikä oli [5–10] prosenttia Turkista peräisin olevasta kokonaistuonnista.

— onko kokoonpano-/valmistustoiminta alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja tulevatko kyseessä olevat osat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä, ja

— muodostavatko osat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta ja onko kokoonpano- tai valmistustoiminnassa käytettävien osien arvonlisäys enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista.

2.3 **Muutos kaupan rakenteessa**

2.3.1 *Muutos unionin, Venäjän ja Turkin välisen kaupan rakenteessa*

(41) Taulukossa 1 esitetään unioniin tulevan koivuvanerin tuonnin kehitys tutkimusajanjaksolla.

Taulukko 1

Koivuvanerin tuonti Venäjältä, Kazakstanista ja Turkista unioniin (m³)

	2019	2020	2021	2022	Raportointi-jakso
Venäjä	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Indeksi (2019 = 100)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Markkinaosuus	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazakstan	0	0	0	29 225	97 068
Indeksi (2022 = 100)				*100*	*332*
Markkinaosuus	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turkki	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Indeksi (2019 = 100)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Markkinaosuus	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Lähde: Comext, valituksen tekijän arvio EU:n myynnistä

(42) Taulukosta 1 käy ilmi, että vuonna 2022 eli sen jälkeen, kun koivuvanerin tuonnissa Venäjältä otettiin käyttöön polkumyyntitullit marraskuussa 2021, Venäjältä unioniin tuleva tuonti väheni lähes 40 prosenttia verrattuna vuoteen 2019 eli alkuperäisen tutkimuksen alkua edeltävään ajanjaksoon. Raportointijaksolla tuonti väheni edelleen 94 prosenttia vuoteen 2019 verrattuna.

(43) Vuosina 2019, 2020 ja 2021 Kazakstanista ei tuotu unioniin koivuvaneria. Tuonti unioniin alkoi vasta huhtikuussa 2022 sen jälkeen, kun Venäjältä tulevassa tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitullit marraskuussa 2021. Raportointijaksolla tuonti yli kolminkertaistui vuoteen 2022 verrattuna ja oli yli 97 000 m³.

(44) Vuonna 2019 Turkista tuleva tuonti oli vain noin 4 000 m³. Vuosina 2019–2021 tuonnin määrä väheni yli 60 prosenttia. Vuonna 2022 sen jälkeen, kun Venäjältä tulevassa tuonnissa otettiin käyttöön polkumyyntitullit marraskuussa 2021, tuonti kasvoi lähes nelinkertaiseksi vuoteen 2019 verrattuna, ja raportointijaksolla se kasvoi yli kahdeksankertaiseksi.

2.3.2 *Muutos Venäjän ja Kazakstanin välisen kaupan rakenteessa*

(45) Taulukossa 2 esitetään Venäjältä Kazakstaniin tulevan koivuvanerin, tukkien ja viilun tuonnin kehitys tutkimusajanjaksolla (m³):

Taulukko 2

	2019	2020	2021	2022	Raportointijakso
Koivuvaneri	0	0	0	171 277	275 899
Indeksi				*100*	*161*

Tukit	0	0	0	11 120	27 202
Indeksi				*100*	*245*
Viilu	0	0	0	4 480	16 686
Indeksi				*100*	*372*

Lähde: Global Trade Atlas

(46) Taulukosta 2 käy ilmi, että koivuvanerin sekä tukkien ja viilun (koivuvanerin tärkeimpien tuotantopanosten) tuonti Venäjältä Kazakstaniin alkoi vasta vuonna 2022.

(47) Koivuvanerin tuonti kasvoi raportointijaksolla yli 60 prosenttia. Vuoden 2022 ja raportointijakson välisenä aikana myös tukkien ja viilun tuonti lisääntyi huomattavasti, viilun osalta lähes nelinkertaiseksi.

2.3.3 *Muutos Venäjän ja Turkin välisen kaupan rakenteessa*

(48) Taulukossa 3 esitetään Venäjältä Turkkiin tulevan koivuvanerin, tukkien ja viilun tuonnin kehitys tutkimusajanjaksolla (m^3):

Taulukko 3

	2019	2020	2021	2022	Raportointijakso
Koivuvaneri	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Indeksi	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Tukit			1 752	2 012	
Indeksi			*100*	*115*	
Viilu	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Indeksi	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Lähde: Global Trade Atlas

(49) Taulukosta 3 käy ilmi, että koivuvaneria alettiin tuoda Venäjältä Turkkiin jo vuonna 2019, mutta suhteellisen pieniä määriä. Tuonti kolminkertaistui vuodesta 2021 vuoteen 2022. Merkittävin kasvu tapahtui vuoden 2022 ja raportointijakson välillä, jolloin tuonti kaksinkertaistui ja oli lopulta yli 120 000 m^3. Verrattuna vuoteen 2021 (toimenpiteiden käyttöönottoa edeltävään ajanjaksoon) vanerin tuontimäärä kasvoi kuusinkertaiseksi.

(50) Samaan aikaan myös tukkien ja viilun tuonti kasvoi vuoteen 2019 verrattuna. Tukkien osalta kasvua ei tapahtunut vuoden 2021 ja raportointijakson välillä, mutta viilun tuonti kasvoi yli kymmenkertaiseksi vuoden 2019 ja raportointijakson välillä. Raportointijaksolla viilun tuonti kasvoi 2,5 kertaa niin suureksi kuin vuonna 2021.

2.3.4 *Päätelmät*

(51) Edellä esitetty Venäjältä, Kazakstanista ja Turkista tulevan tuonnin kehitys osoittaa selvästi, että kaupan rakenteessa on tapahtunut muutos sen jälkeen, kun koivuvanerin tuontiin sovellettavat toimenpiteet otettiin käyttöön. Venäjältä tuleva tuonti katosi lähes kokonaan, kun taas tuonti Kazakstanista ja Turkista kasvoi huomattavasti. Samaan aikaan koivuvanerin, tukkien ja viilun kauppa Venäjän ja Kazakstanin sekä Venäjän ja Turkin välillä kasvoi huomattavasti.

(52) Komissio päätteli tästä syystä, että Venäjältä tulevan tuonnin väheneminen ja Kazakstanista ja Turkista tulevan tuonnin samanaikainen lisääntyminen on perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edellä mainittujen maiden välisen kaupan rakenteen muutos.

2.4 **Toimenpiteiden kiertämisen luonne**

(53) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan kaupan rakenteen muutoksen on johduttava käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Käytäntöön, menettelyyn tai toimintaan sisältyvät muun muassa voimassa olevien toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettäminen kolmansien maiden kautta ja osien kokoonpano-/valmistustoiminta kolmannessa maassa perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(54) Kuten edellä 2.1.4 jaksossa todettiin, vähäisen yhteistyön vuoksi kiertämiskäytäntöjen olemassaoloa ja luonnetta koskevat päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(55) Pyynnössä esitetty ja komission tutkimuksen aikana vahvistama näyttö osoitti, että Venäjällä tuotettua koivuvaneria vietiin Turkkiin tai Kazakstaniin. Turkissa tai Kazakstanissa toimiva välittäjäosapuoli jälleenvei unioniin koivuvaneria joko erillisenä eränä tai sekoittamalla sitä paikallisesti tuotettuun koivusta tai muista puulajeista valmistettuun vaneriin. Lisäksi jotkin sekä Kazakstanissa että Turkissa toimivat yritykset kiersivät Venäjältä peräisin olevaa koivuvaneria koskevia polkumyyntitoimenpiteitä tuottamalla koivuvaneria Venäjältä peräisin olevista tuotantopanoksista, minkä todettiin perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuin edellytyksin muodostavan kokoonpano-/valmistustoimintaa (ks. jäljempänä 2.7 jakso) ([8]).

(56) Lisäksi Turkista ja Kazakstanista unioniin tulevan tuonnin määrä raportointijaksolla ylitti molempien maiden tuotannon, jonka arvioitiin raportointijaksolla olevan noin 17 000–20 000 m^3 ja noin 69 000 m^3 ([9]). Tämä tuonti ei näin ollen voinut muodostua kokonaan Kazakstanista tai Turkista peräisin olevasta koivuvanerista ([10]).

(57) Venäläisen vanerin kuljetusta Turkin ja Kazakstanin kautta koskevat käytännöt raportointijaksolla kävivät lisäksi ilmi tuojien ja kauppiaiden lukuisista sähköpostiviesteistä ja hintatarjouksista ([11]). Yhteistyössä toimineiden tuojien toimittamat tiedot osoittivat myös, että Venäjältä peräisin olevaa vaneria myytiin unionin markkinoilla ja että myynti tapahtui lukuisten kauppiaiden muodostaman ketjun kautta ([12]).

(58) Kazakstanissa toimenpiteiden kiertämistä helpotti Venäjän maantieteellinen läheisyys ja se, että yrityksillä oli yhteyksiä venäläisiin koivuvanerin tai tuotantopanosten tuottajiin. Lisäksi kahden vientiä harjoittavan tuottajan mukaan kazakstanilaisilla alkuperätodistuksilla käytiin kauppaa ja niitä käytettiin väärin Venäjältä peräisin olevaa vaneria varten.

2.5 **Riittämättömät taloudelliset tai muut perusteet**

(59) Koivuvanerin kuljetukseen Kazakstanin ja Turkin kautta liittyvien kasvaneiden kuljetuskustannusten lisäksi koivuvanerin tuontiin Venäjältä Turkkiin raportointijaksolla sovellettiin 7 prosentin suuruista tavanomaista tullia ja vuodesta 2018 alkaen 20 prosentin lisätullia. Tämän vuoksi vanerin kuljettaminen näiden kahden maan kautta aiheutti lisäkustannuksia, eikä kaupan rakenteen ja käytäntöjen muuttamiselle ollut mitään taloudellista perustetta.

([8]) Pyynnön 38–45 kohta ja 71–77 kohta.

([9]) Turkin tuotanto arvioitiin arvioidun tuotantokapasiteetin perusteella (pyynnön 32 kohta). Näin ollen tuotanto oli todennäköisesti vähäisempää. Kazakstanin tuotanto perustui Kazakstanin tuottajien kyselylomakkeessa antamiin vastauksiin ja pyynnössä esitettyihin tietoihin (67 kohta).

([10]) Pyynnössä esitettyjen tietojen mukaan Turkissa ei tuoteta paljon koivuvanerin valmistukseen käytettäviä koivulajeja eikä Turkin koivuekosysteemin tuottavuus ole korkea.

([11]) Pyynnön liitteet 16–24.

([12]) Tuojien avoimet kyselyvastaukset.

(60) Sekä Favorit että SFK katsoivat, että komissio ei todennut toimenpiteiden kiertämisen johtuvan käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen. Lisäksi ne väittivät, että Kazakstanista peräisin oleva tuonti unioniin alkoi vasta sen jälkeen, kun venäläisen vanerin osalta otettiin käyttöön pakotteita, mikä on ainoa syy tai taloudellinen peruste tuonnin lisääntymiselle ([13]).

(61) Komissio katsoi, että pakotteet otettiin käyttöön alle kahdeksan kuukauden kuluttua polkumyyntitullien käyttöönotosta ja että kaupan rakenteen muutos oli havaittavissa jo ennen pakotteiden käyttöönottoa. Tuonti Kazakstanista (ja Turkista) alkoi ennen pakotteiden käyttöönottoa. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että SFK perusti etuyhteydessä olevan tuojan unioniin huhtikuussa 2022 heti polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen ja ennen pakotteiden voimaantuloa (10 päivänä heinäkuuta 2022).

(62) Komissio päätteli näin ollen, että koivuvanerin lähettämiselle Kazakstanin ja Turkin kautta ei ollut muuta syytä tai taloudellista perustetta kuin tullien kiertäminen.

2.6 **13 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen käytäntöjen alkaminen tai huomattava lisääntyminen**

(63) Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että kokoonpano-/valmistustoiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyyntitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja että kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan polkumyyntitoimenpiteitä.

(64) Koska yhteistyö molemmissa maissa oli vähäistä, komissio perusti päätelmänsä kokoonpano- tai valmistustoiminnaksi määriteltyjen käytäntöjen alkamisesta tai huomattavasta lisääntymisestä parhaisiin käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(65) Edellä 2.3 jaksossa esitetyistä tilastotiedoista kävi selvästi ilmi, että kokoonpano- ja valmistustoiminta ja sitä seuraava tuonti unioniin alkoivat sen jälkeen, kun polkumyyntitullit otettiin käyttöön marraskuussa 2021. Tästä syystä komissio päätteli, että kokoonpanotoiminta alkoi polkumyyntitullien käyttöönoton jälkeen.

2.7 **Osien arvo ja arvonlisäys**

(66) Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan kokoonpanotoiminnan osalta toinen ehto toimenpiteiden kiertämisen määrittelylle on se, muodostavatko osat (tässä tapauksessa Kazakstanista ja Turkista peräisin olevat) vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta ja onko kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys alle 25 prosenttia valmistuskustannuksista.

(67) Jotkin kazakstanilaiset ja turkkilaiset tuottajat ostivat raportointijaksolla tärkeimmät tuotantopanokset Venäjältä (koivutukit tai tukeista valmistetun koivuviilun sekä hartsin). Koska tukit, viilu ja hartsi muodostavat 100 prosenttia tuotantopanoksista, tuotantopanosten (tuotujen osien) arvo ylitti 60 prosentin raja-arvon.

(68) Tämän vahvistivat päätelmät yhteistyössä toimineesta turkkilaisesta tuottajasta, joka valmistaa koivuvaneria venäläisestä viilusta (ks. lisätiedot jäljempänä 4 jaksossa). Tätä yritystä koskevat päätelmät osoittivat lisäksi, että arvonlisäys oli pienempi kuin perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistettu 25 prosenttia. Tämän vuoksi pääteltiin, että myös perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty toinen edellytys täyttyi.

(69) SFK väitti, että tämä tutkimus pantiin vireille ainoastaan Venäjältä peräisin olevan vanerin uudelleenlastausta koskevan väitetysti riittävän näytön perusteella mutta asiakirja-aineistossa ei ollut näyttöä, jonka mukaan kaupan rakenteen muuttuminen johtuisi kokoonpano- tai valmistustoiminnasta. SFK katsoi, ettei komissiolla ollut muuta vaihtoehtoa kuin luottaa SFK:n tietoihin käytettävissä olevina tosiseikkoina, ja SFK:n näkemyksen mukaan tiedot osoittivat, että arvonlisäys oli merkittävästi suurempi kuin 25 prosenttia valmistuskustannusten kokonaismäärästä.

([13]) Tuotteiden, jotka kuuluvat 44 ryhmään (mukaan lukien koivuvaneri), tuontikielto Venäjältä tuli voimaan 10 päivänä heinäkuuta 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj).

(70) Komissio katsoi, että vireillepanoasetuksen (D jakso) mukaisesti se voisi tutkia myös muita kiertämiskäytäntöjä, jos sellaisia tunnistettaisiin tutkimuksen aikana. Tässä tapauksessa ja kuten edellä 2.2 jaksossa mainittiin, komissio tutki myös kokoonpano-/valmistustoimintaa ja totesi, että Venäjältä peräisin olevaa tuontia koskevia toimenpiteitä kierrettiin muun muassa kokoonpano- tai valmistustoiminnalla sekä Kazakstanissa että Turkissa.

2.8 **Polkumyyntitullin korjaavan vaikutuksen heikentyminen**

(71) Komissio tutki perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, heikensikö tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti sekä määrän että hintojen osalta tällä hetkellä voimassa olevien toimenpiteiden korjaavia vaikutuksia.

(72) Määrän osalta Kazakstanista tulevan tuonnin markkinaosuus oli noin 7,9 prosenttia unionin kulutuksesta raportointijaksolla, kun taas alkuperäisellä tutkimusajanjaksolla tuontia ei ollut ([14]). Turkin markkinaosuus kasvoi alkuperäisen tutkimusajanjakson 0,2 prosentista 2,8 prosenttiin raportointijaksolla. Komissio katsoi, että tuonnin määrä oli merkittävä.

(73) Hintojen osalta komissio vertasi alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettua vahinkoa aiheuttamatonta keskimääräistä hintaa, jota oli mukautettu alkuperäisen tutkimusajanjakson ja raportointijakson välisen kustannusten nousun mukaan, painotettuihin keskimääräisiin CIF-vientihintoihin, jotka oli määritetty Eurostatin tilastoissa toimitettujen tietojen perusteella ja mukautettu asianmukaisesti tavanomaisten tullien (7 % Kazakstanin osalta ja ei tulleja Turkin osalta) ja tulliselvityksen jälkeisten kustannusten, joiden arvioitiin olevan 5 prosenttia ([15]), huomioon ottamiseksi. Hintavertailu osoitti, että viitehinnan alittavuus oli Kazakstanin osalta 66,4 prosenttia ja Turkin osalta 18,9 prosenttia.

(74) Komissio vertasi edellä vahvistettuja tuontihintoja myös unionin tuotannonalan hintoihin. Hintavertailu osoitti, että hinnan alittavuus oli Kazakstanin osalta 36,7 prosenttia ja Turkin osalta 14,6 prosenttia ([16]).

(75) Komissio päätteli, että raportointijaksolla tuonti Kazakstanista ja Turkista heikensi voimassa olevia toimenpiteitä määrien ja hintojen osalta.

(76) Sekä Favorit että SFK väittivät, että komissio ei määrittänyt unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa tai unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa, mikä rikkoi polkumyyntisopimuksen 3.1–3.5 artiklaa.

(77) Komissio katsoi, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa edellytetään analyysia siitä, heikentääkö tuonti tullin korjaavia vaikutuksia, eikä vahingon määrittämistä uudelleen. Kuten johdanto-osan 13 kappaleessa mainitaan, se, että tämä tuonti aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle ja että kyseisen tuonnin ja vahingon välillä oli syy-yhteys, todettiin jo alkuperäisessä asetuksessa. Näin ollen toimenpiteiden kiertämistä koskevassa tutkimuksessa vahingon, vahingon uhan ja syy-yhteyden analysointi ei ollut tarpeen. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

2.9 **Polkumyyntiä koskeva näyttö**

(78) Komissio tarkasteli perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti myös, oliko polkumyynnistä näyttöä samankaltaiselle tuotteelle aikaisemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna.

(79) Tätä varten vientihinnat määritettiin Eurostatin tietojen perusteella ja oikaistiin noudettuna -tasolle ja niitä verrattiin alkuperäisen tutkimuksen aikana määritettyihin normaaliarvoihin, joita oikaistiin asianmukaisesti inflaation huomioon ottamiseksi.

(80) Samankaltaiselle tuotteelle aiemmin määritettyjen normaaliarvojen ja vientihintojen vertailu osoitti, että sekä Kazakstanista että Turkista oli tapahtunut tuontia polkumyynnillä.

([14]) Kulutus määritettiin EU:n kokonaismyyntiarvioiden ja tutkimusajanjakson tuonnin perusteella.
([15]) Ks. pyynnön liite 26.
([16]) Unionin hinnat perustuvat pyynnöstä saatuihin tietoihin (liite 26).

(81) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen sekä Favorit että SFK viittasivat yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan saatekirjeen ensimmäiseen virkkeeseen, jossa mainittiin ehdotus *ottaa käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet Kazakstanista lähetetyn koivuvanerin tuonnissa*. Tämän perusteella nämä yritykset väittivät, että polkumyynnin määrittäminen oli laitonta, koska polkumyyntimarginaali oli laskettava vertaamalla Kazakstanissa määritettyä normaaliarvoa Kazakstanin vientihintoihin. Ne väittivät myös, että komissio vertasi eri ajanjaksoina määritettyjä normaaliarvoja ja vientihintoja. Niiden näkemyksen mukaan normaaliarvon oikaisu inflaation huomioon ottamiseksi tehtiin viittaamalla koivuvanerin hintoja kolmannessa maassa eli Venäjällä koskeviin julkaisuihin eikä se näin ollen vastannut Kazakstanin markkinaolosuhteita. Molemmat yritykset väittivät myös, että komissio vertasi normaaliarvoja ja vientihintoja kaupan eri portaissa. Lopuksi ne väittivät, että komissio jätti polkumyyntilaskelmissaan tuotteen valvontakoodit (PCN) huomiotta.

(82) Komissio selvensi, että saatekirjeessä todella puhuttiin ”*laajentamisen*” sijaan virheellisesti ”*käyttöön ottamisesta*”. Tämä oli kuitenkin pelkkä kirjoitusvirhe. Itse päätelmistä kävi selvästi ilmi, että ne koskivat havaintoja, joiden perusteella komissio aikoi laajentaa Venäjältä peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetut polkumyyntitullit koskemaan Kazakstanista ja Turkista peräisin olevaa tuontia eikä ottaa käyttöön uusia polkumyyntitulleja. Kuten perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädetään, perusedellytys on se, että polkumyynnistä on oltava näyttöä samankaltaiselle tuotteelle aikaisemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna. Tämän perusteella normaaliarvo perustui alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyyn Venäjältä tulevaa tuontia koskevaan normaaliarvoon, jota oikaistiin asianmukaisesti inflaation huomioon ottamiseksi ja verrattiin Kazakstanista peräisin olevan viennin hintoihin, jotka oikaistiin noudettuna lähettäjältä -tasolle. Tämä tehtiin koko maan tasolla. Perusasetuksen 13 artiklassa ei vaadita suorittamaan tällaista vertailua yksittäisten tuotetyyppien tasolla. Näin ollen komissio hylkäsi väitteet.

3. **TOIMENPITEET**

(83) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Venäjältä peräisin olevan vanerin tuonnissa käyttöön otettuja lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä kierretään tuomalla Kazakstanista ja Turkista lähetettyjä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta.

(84) Voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet olisi tämän vuoksi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti laajennettava koskemaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuontia.

(85) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan laajennettavan toimenpiteen olisi oltava täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2021/1930 1 artiklan 2 kohdassa ”kaikille muille yrityksille” vahvistettu toimenpide eli vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava 15,8 prosentin suuruinen lopullinen polkumyyntitulli.

(86) Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa säädetään, että laajennettuja toimenpiteitä on sovellettava vireillepanoasetuksella käyttöön otetun kirjaamisvelvoitteen alaiseen unioniin tulevaan tuontiin, ja tämän mukaisesti tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kirjatusta tuonnista olisi kannettava tulli.

(87) Sekä Favorit että SFK pyysivät, että kaikissa tullien laajentamista koskevissa asetuksissa olisi erityisesti mainittava, että tämän tutkimuksen yhteydessä todettuja toimenpiteiden kiertämistä koskevia tosiseikkoja ei pitäisi katsoa päätelmäksi Venäjän Ukrainaan kohdistaman hyökkäyksen johdosta vahvistettujen EU:n rajoittavien toimenpiteiden kiertämisestä eikä niiden pitäisi katsoa viittaavan tällaiseen päätelmään.

(88) Komissio vahvisti, että tutkimuksen oikeusperustana oli perusasetus ja erityisesti sen 13 artikla ja että tässä asetuksessa yksityiskohtaisesti esitetyt päätelmät koskevat Venäjältä tuotavan koivuvanerin tuonnissa marraskuussa 2021 käyttöön otettujen polkumyyntitullien kiertämistä.

4. **VAPAUTUSTA KOSKEVAT PYYNNÖT**

(89) Kuten edellä 1.7 jaksossa mainittiin, komissio arvioi Kazakstanissa ja Turkissa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien vapautusta koskevia pyyntöjä.

4.1 **Kazakstan**

4.1.1 *Favoritia koskevat päätelmät*

(90) Favoritin ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten toimitiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä komission yksiköt totesivat, että Favoritin kirjanpito ei ollut luotettavaa, koska sen todenperäisyyttä ei voitu vahvistaa millään riippumattomasti tarkastetulla asiakirjalla. Näin ollen komissio ei pystynyt luotettavasti määrittämään Favoritin liiketoiminnan laajuutta minkään virallisen asiakirjan perusteella myöskään siitä syystä, että riippumattomasti tarkastettuja tilinpäätöksiä ei ollut saatavilla. Komissio ei kirjanpidon perusteella pystynyt luotettavasti määrittämään tuotantopanosten kokonaisostoja, valmiin tuotteen kokonaisostoja, kokonaistuotantoa ja kokonaismyyntimääriä. Kaikki nämä tiedot ovat tarpeen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisen vapautusta koskevan hakemuksen arvioimiseksi. Tiedot, joita ei voitu todentaa, koskivat suurta osaa tuotantopanosten ja tarkasteltavana olevan tuotteen ostoista, mukaan lukien venäläisen koivuvanerin ja viilun ostojen ja jälleenmyynnin määrät ja arvot sekä kustannuksiin ja myyntiin liittyvät tiedot. Näin ollen komissio ei pystynyt määrittämään ja vahvistamaan unioniin viedyn koivuvanerin määrää ja lähdettä koskevien tietojen täydellisyyttä eikä siten myöskään vahvistamaan, myytiinkö kaikki Favoritin Venäjältä ostama koivuvaneri uudelleen yksinomaan kotimarkkinoilla, kuten Favorit väitti.

(91) Tämän jälkeen komissio analysoi perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan perusteella, oliko joitakin Favoritin tietoja mahdollista käyttää. Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos asianomaisen osapuolen toimittamat tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät hankaloita liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, ne voidaan tarkistaa ja osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisen säännöksen sanamuodosta käy ilmi, että näitä neljää edellytystä on sovellettava kumulatiivisesti. Näin ollen jos yksikin niistä jää täyttämättä, kyseistä säännöstä ei voida soveltaa eikä kyseisiä tietoja voida ottaa huomioon ([17]).

(92) Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio katsoi, että Favoritin toimittamia tietoja ei kokonaisuudessaan voitu katsoa tarkistettaviksi. Koska luotettavaa kirjanpitoa ei ollut saatavilla, Favoritin unionin markkinoilla myymän vanerin määrää ja lähdettä ei voitu luotettavasti määrittää. Tästä syystä Favoritin toimittamien tietojen käyttäminen vain osittain ei mahdollistanut kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä siitä, ettei Favorit myynyt Venäjältä ostamaansa koivuvaneria uudelleen unionin markkinoille.

(93) Komissio tarkasteli myös muita tekijöitä, kuten erillisten varastojen tai ainakin selvästi eroteltujen tilojen puuttumista ja/tai valmiin tuotteen merkintöjä itse valmistetun ja ostetun koivuvanerin osalta, sitä, että kotimarkkinoille tarkoitetussa koivuvanerissa ei ollut lainkaan merkintöjä, sekä sitä, että yrityksen varastoissa tapahtuneista varastosiirroista ei ollut tarkistettavissa olevia tietoja. Yritys osti suurimman osan venäläisestä koivuvanerista kotimaisten kauppiaiden kautta, minkä vuoksi sen määrää ei voitu luotettavasti määrittää, koska näitä ostoja ei kirjattu mihinkään virallisiin asiakirjoihin. Jälleenmyynti tapahtui kolmen kauppiaan, kahden Kazakstanissa ja yhden Kazakstanin ulkopuolella toimivan, kautta. Kazakstanin ulkopuolisella kauppiaalla, joka jälleenmyi Favoritilta ostamansa koivuvanerin unioniin, ei väitetysti ollut tarkistettua kirjanpitoa, minkä vuoksi tietoja jälleenmyytyjen tuotteiden määrästä ja erityispiirteistä ei voitu tarkistaa minkään virallisen asiakirjan perusteella. Kaikkien näiden tekijöiden yhdistelmän vuoksi komissio katsoi, että kaikki Favoritin toimittamat tiedot oli hylättävä.

(94) Tämän perusteella komission yksiköt ilmoittivat Favoritille aikomuksestaan soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja käyttää ”käytettävissä oleviin tietoihin” perustuvia päätelmiään koko maan kohdalla. Päätelmistä esitetään yhteenveto 2 jaksossa.

([17]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio 19.3.2015, City Cycle Industries v. neuvosto, T 413/13, ei julkaistu, ECLI:EU:T:2015:164, 120 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

(95) Favorit oli eri mieltä näistä päätelmistä. Se katsoi, ettei ollut perusteltua soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa eikä 18 artiklan 3 kohtaa, koska se toimi täysin yhteistyössä tutkimuksessa ja koska se toimitti kaikki tarvittavat tiedot, joita komissio pyysi, ja osoitti onnistuneesti, ettei se kuljettanut Venäjältä peräisin olevaa koivuvaneria unioniin.

(96) Favorit väitti, että se oli todellinen tuottaja ja että yritys panosti paljon kyselylomakevastauksen laatimiseen, mitä monimutkaisti se, että sillä ei ollut tilinpäätöksiä ja että sen kirjanpitojärjestelmässä oli puutteita.

(97) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Favorit huomautti uudelleen, että komissio jätti huomiotta sen, että sillä oli vaikeuksia, koska se oli pieni yritys ja sillä oli vähän henkilöstöä. Lisäksi komissio esitti 37 päivän kuluessa vireillepanosta väitetysti epärealistisia vaatimuksia, jotka koskivat esimerkiksi tarkastettuja tilinpäätöksiä.

(98) Favorit huomautti lisäksi, että Kazakstanin lainsäädännössä ei edellytetty tilinpäätösten laatimista ja että komissio oli tietoinen Favoritin kirjanpitoon liittyvistä vaikeuksista ja että se kuitenkin jatkoi tutkimusta ja suoritti paikan päällä tehtävän tarkastuksen. Favorit väitti, että tietoja analysoidessaan komission olisi sovellettava objektiivista standardia kirjanpitotietojen luotettavuuden vahvistamiseen. Se viittasi polkumyyntisopimuksen 15 artiklaan, jossa määrätään, että kehitysmaajäsenten erityisasema on erityisesti otettava huomioon, minkä vuoksi komissio ei voi soveltaa kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IFRS) tai muita maailmanlaajuisia standardeja. Se viittasi erään algerialaisen tuottajan tapaukseen, jonka osalta komissio sovelsi tätä artiklaa, koska tuottajalla oli kirjanpitoa vain puolikkaan tutkimusajanjakson osalta ([18]).

(99) Komissio ei kyseenalaistanut sitä, että Favorit tuotti myös omaa koivuvaneria, mutta 18 artiklan soveltaminen perustui useisiin tekijöihin, kuten edellä johdanto-osan 90–93 kappaleessa esitetään. Paikan päällä tehdyn tarkastuksen tarkoituksena ei ollut ainoastaan tutkia kirjanpitotietojen luotettavuutta vaan myös todentaa muita tietoja, jotka voitiin todentaa ainoastaan paikan päällä. Niitä olivat muun muassa todellisen tuotannon olemassaolo, tuotantopanosten varasto, tiedot, joita saattaa olla olemassa vain paperimuodossa, koivuvanerivaraston fyysinen sijainti sekä oman tuotannon ja Venäjältä ostetun koivuvanerin erottaminen toisistaan. Komissio korosti lisäksi, että se, että tarkastuskäynti tehtiin, ei tarkoittanut tietojen hyväksymistä. Näin ollen komissio oli eri mieltä siitä, että koska tietoja ei hylätty alusta alkaen, komission oli hyväksyttävä nämä tiedot.

(100) Komissio totesi lisäksi, ettei se edellyttänyt yrityksiltä tilinpäätösten toimittamista, jos niitä ei ollut ja jos kansallisessa lainsäädännössä ei edellytetty niiden laatimista. Se ei myöskään edellyttänyt, että toimitettavien tietojen olisi oltava kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IFRS) tai muiden tilinpäätösstandardien mukaisia tilanteissa, joissa sitä ei vaadittu kyseisen maan kansallisessa lainsäädännössä. Tästä syystä 18 artiklan soveltaminen ei johtunut siitä, että Favoritin kirjanpito ei ollut tilinpäätösstandardien mukaista, vaan pikemminkin siitä, että Favoritin kirjanpito oli epäluotettavaa, minkä vuoksi oli mahdotonta todentaa niiden tietojen todenperäisyyttä, jotka Favorit toimitti vapautusta koskevan pyyntönsä yhteydessä. Näin ollen Favorit ei pystynyt osoittamaan, ettei se ollut osallisena kiertämiskäytännöissä.

(101) Sanotun rajoittamatta sen periaatteen noudattamista, jonka mukaan polkumyyntitoimenpiteiden laillisuutta olisi arvioitava sovellettavan lainsäädännön eikä väitetyn aiemman hallinnollisen käytännön perusteella, komissio totesi lisäksi, että algerialaisen tuottajan tapauksessa se päätti *"käyttää yrityksen antamia tietoja silloin, kun niiden katsottiin olevan riittävän luotettavia, ja sikäli kun se ei vaikuttanut merkittävästi lopputulokseen"* ([19]). Favoritin tietoja koskevat päätelmät olivat päinvastaiset kuin algerialaisen tuottajan tilanteessa: komissio ei pitänyt Favoritin tietoja riittävän luotettavina minkään tutkimusajanjakson osan suhteen, ja niiden todenperäisyydellä oli välitön vaikutus lopputulokseen. Sen vuoksi komissio katsoi, että Favoritin väite oli perusteeton.

([18]) Komission asetus (EY) N:o 617/2000, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2000, Algeriasta, Liettuasta, Valko-Venäjältä, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevan virtsa-aineen (urean) ja ammoniumnitraatin liuosseoksen tuontia koskevien väliaikaisten polkumyyntitullien käyttöönotosta ja algerialaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämän sitoumuksen väliaikaisesta hyväksymisestä (EYVL L 75, 24.3.2000, s. 3), johdanto-osan 10 kappale.

([19]) Komission asetus (EY) N:o 617/2000, johdanto-osan 10 kappale.

(102) Favorit katsoi myös, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä ei täsmennetty, mikä tarkasti ottaen johti perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 3 kohdan soveltamiseen. Se väitti toimittaneensa kaikki pyydetyt tiedot, minkä vuoksi 18 artiklan 1 kohtaa ei voitaisi soveltaa. Lisäksi se katsoi, ettei komissio voinut soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa pelkästään siitä syystä, että Favoritin tiedot eivät olleet kaikilta osin parhaita mahdollisia. Favorit myös katsoi komission olleen väärässä siltä osin kuin 18 artiklan 1 kohtaa sovellettiin siitä syystä, että 18 artiklan 3 kohdan edellytykset eivät täyttyneet. Se katsoi, että 18 artiklan 1 ja 3 kohdassa käsitellään erilaisia tilanteita eikä niiden soveltaminen ole keskenään ehdollista.

(103) Favorit väitti lisäksi, että komission aikomus jättää Favoritin tiedot kokonaisuudessaan huomiotta on selvästi polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 3 kohdan vastainen. Favorit viittasi valituselimen Yhdysvaltoja koskevaan raporttiin *Hot-Rolled Steel* ([20]), jossa täsmennettiin, että liitteessä II olevan 3 kohdan mukaan tutkivat viranomaiset velvoitetaan käyttämään tietoja, jos kolme edellytystä täyttyvät: kyseiset tiedot ovat tarkistettavissa, ne toimitetaan asianmukaisesti niin, että niitä voidaan käyttää tutkimuksessa ilman kohtuuttomia vaikeuksia, ja ne toimitetaan oikea-aikaisesti. Tästä seuraa, että jos nämä edellytykset täyttyvät, tutkivilla viranomaisilla ei ole oikeutta hylätä toimitettuja tietoja määritystä tehdessään. Favorit väitti, että nämä edellytykset täyttyivät tässä tapauksessa, koska komissio tarkasti useita asiakirjoja, jotka viittasivat siihen, ettei toimenpiteitä kierretty. Koska komissio pyysi täsmäyttämään tiedot koetaseen kanssa ja Favorit ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset tekivät niin, komission oli otettava nämä tiedot huomioon ennen turvautumista mihin tahansa käytettävissä oleviin tietoihin. Favorit toisti samankaltaiset väitteet päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(104) Komissio toisti, että perusasetuksen 18 artiklan soveltamisen syyt esitettiin yksityiskohtaisesti 18 artiklan mukaisessa kirjeessä. Lisäksi tarkastuskäynnin aikana kerätyt tiedot mainittiin tarkastuskäynnin jälkeen yritykselle toimitetussa raportissa tarkastuskäynnistä. Koska toimitetut tiedot eivät selvästikään olleet todennettavissa, kuten edellä johdanto-osan 90–93 kappaleessa esitetään, komissio päätteli, että 18 artiklan 3 kohdan soveltamisen edellytykset eivät täyttyneet ([21]), ja komissio perusti päätelmänsä yksinomaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaan eikä molempiin kohtiin (18 artiklan 1 kohtaan ja 18 artiklan 3 kohtaan), kuten Favorit väitti.

(105) Favorit väitti myös osoittaneensa riittävällä tavalla, ettei se ollut osallisena toimenpiteiden kiertämisessä, minkä komissio olisi voinut todentaa. Kaikki tiedot olivat yhdenmukaisia yrityksen ERP-järjestelmän ([22]) kanssa, eikä sitä Favoritin näkemyksen mukaan voitu muuttaa takautuvasti. Lisäksi se katsoi, että komissio pystyi myös visuaalisesti vahvistamaan, että unionin markkinoita varten lastatut tuotteet olivat samat kuin Uralskissa sijaitsevassa yrityksen varastossa nähdyt. Favorit toisti samankaltaiset väitteet päätelmien ilmoittamisen jälkeen.

(106) Komissio katsoi, että osapuolten toimittamien tietojen on oltava todennettavissa, luotettavia ja siten käyttökelpoisia ja ne on esitettävä siten, että ne voidaan tarkastaa tiedot toimittaneen yrityksen tarkastetun kirjanpidon tai muiden virallisten asiakirjojen perusteella. Favoritin tapauksessa todettiin kuitenkin, että tiedot eivät olleet todennettavissa, ne olivat epäluotettavia ja käyttökelvottomia eikä niitä voitu todistaa paikkansapitäviksi. Näin ollen komissio oli eri mieltä siitä, että Favorit osoitti, ettei se ollut osallisena kiertämiskäytännöissä ja erityisesti, ettei se myynyt venäläistä koivuvaneria uudelleen unioniin.

([20]) Valituselimen raportti, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, 80 kohta.

([21]) Komissio selvitti, ”hankaloittivatko puutteet liikaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, toimitettiinko tiedot hyvissä ajoin, voitiinko ne tarkistaa ja oliko osapuoli toiminut parhaan kykynsä mukaan”. Jos yksikin edellytyksistä jää täyttämättä, kyseistä säännöstä ei voida soveltaa eikä kyseisiä tietoja voida ottaa huomioon (ks. unionin tuomioistuimen tuomio 19.3.2015, City Cycle Industries v. neuvosto, T 413/13, ei julkaistu, ECLI:EU:T:2015:164, 120 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

([22]) ERP on lyhenne sanoista Enterprise Resource Planning, ja se on yrityksen liiketoimintaa kirjaava ohjelmisto.

(107) Komissio huomautti lisäksi, että Favoritin ostaman venäläisen koivuvanerin määrä oli merkittävä, sen osuus yrityksen myynnistä oli [10–40] prosenttia ja oli lähellä sitä määrää, jonka Favorit vei unioniin. Kuten edellä selitettiin, koska käytettävissä ei ollut jälleenmyyntiä koskevaa luotettavaa ja todennettavissa olevaa kirjanpitoa, komissiolla ei kuitenkaan ollut mahdollisuutta vahvistaa venäläisen koivuvanerin määriä eikä sen määränpäätä. Favorit jälleenmyi vanerin Kazakstanissa toimivien kauppiaiden ja yhden Kazakstanin ulkopuolella toimivan kauppiaan kautta, ja jälkimmäisestä Favorit väitti, ettei virallisesti tarkastettua kirjanpitoa vaadittu. Kuten tarkastuskäynnillä selitettiin, nämä kauppiaiden kautta kulkevat myyntikanavat mahdollistivat Favoritin viennin unioniin. Myöskään vanerin tuotantoon tarvittavien venäläisten tuotantopanosten ostoja ja koivuvanerin myyntiä kauppiaiden kautta ei voitu todentaa minkään virallisen tai riippumattomasti tarkastetun asiakirjan perusteella.

(108) Favoritin kirjanpidon tiedot eivät näin ollen olleet täydellisiä, eikä niitä voitu todentaa. Komissio totesi myös, että väite, jonka mukaan ERP-järjestelmää ei voitu muuttaa takautuvasti, ei perustunut mihinkään konkreettiseen näyttöön vaan oli pikemminkin yrityksen väittämä, jota ei voitu todentaa. Joka tapauksessa komissio ei pystynyt todentamaan, että ERP-järjestelmässä olevat tiedot kattoivat Favoritin kaikki liiketoimet.

(109) Lisäksi komissio totesi, että Zubovskissa olevassa varastossa, yrityksen tiloissa ja Uralskissa olevassa varastossa tehdyllä tarkastuskäynnillä ei voitu vahvistaa kirjanpidon tai muun näytön perusteella, että unioniin vietäväksi tarkoitettua koivuvaneria ja kotimarkkinoille tarkoitettua koivuvaneria säilytettiin erikseen. Käynnin aikaan varastoissa oli hyvin vähän tavaraa, ja vain osa siitä oli merkitty. Yritys ei pystynyt sen paremmin Zubovskissa kuin Uralskissa olevassa varastossakaan esittämään tietoja varastosiirroista, joista olisi käynyt ilmi koivuvanerin alkuperä ja määränpää. Sitä vastoin Zubovskissa väitettiin, että (ainoalla) varastossa työskentelevällä työntekijällä oli tiedot lastattavasta koivuvanerista, joten kirjanpitoa tai merkintöjä myyntivalmiissa koivuvanerissa ei tarvittu. Vaikka Uralskissa varasto jaettiin muiden yritysten kanssa, väitetysti myöskään siellä ei tehty kirjanpitoa. Komissio oli näin ollen eri mieltä Favoritin väitteestä, jonka mukaan se, että unioniin vietäviksi merkityt pakkaukset olivat samanlaisia kuin ne, jotka komissio näki Uralskin varastossa, olivat todiste siitä, että unionin markkinoille myyty vaneri oli Favoritin tuottamaa. Päinvastoin, koska kummassakaan varastossa ei väitetysti tehty kirjanpitoa eikä Favoritin vanerin ja venäläisen vanerin tuotannolle ollut erillistä tilaa, yritys ei pystynyt osoittamaan, että unioniin viety tavara oli yksinomaan sen omaa tuotantoa.

(110) Favorit väitti myös, että sillä on vain yksi kirjanpito, joka laaditaan kaikkia tarkoituksia varten, myös verokirjanpitoa varten. Sen mukaan kaikki ostot kirjataan Favoritin kirjanpitojärjestelmään ja raportoidaan verokirjanpidossa. Lisäksi Favorit väitti, että tietojen luotettavuuteen ja tarkistettavuuteen liittyvät puutteet sen kirjanpidossa eivät ole merkityksellisiä arvioitaessa sen vapautusta koskevaa pyyntöä. Favorit väitti, että unionin tuomioistuimen asiassa *Maxcom* ([23]) antaman tuomion mukaan vapautusta koskevat pyynnöt olisi hyväksyttävä, jos niiden tueksi esitetään näyttöä ja jos tällainen näyttö osoittaa, että pyynnön esittäneet viejät eivät harjoita kiertämiskäytäntöjä. Se väitti, että unionin tuomioistuin ei rajoittanut asiaa koskevan oikeudellisen normin täyttämiseksi esitettävän näytön käsitettä koskemaan vain tiettyä tyyppiä. Sen näkemyksen mukaan ei erityisesti edellytetty, että hakijoilla olisi oltava tilinpäätös, tarkastettu tilinpäätös tai ”virallinen kirjanpito”, vaan kaikki näyttö lähtökohtaisesti riittäisi.

(111) Komissio oli eri mieltä siitä, että olisi laadittu vain yksi kirjanpito. Sitä vastoin Favoritin verojen laskentaan käytetty kirjanpito oli puutteellista. Koska kirjanpitoon olisi tavallisesti sisällyttävä venäläisen koivuvanerin ostot ja jälleenmyynti, komissio oli eri mieltä siitä, että sen luotettavuudella ei olisi merkitystä Favoritin vapautusta koskevan pyynnön arvioinnissa. Komissio muistutti, että sen päätelmä 18 artiklan soveltamisesta perustui useisiin johdanto-osan 90–93 kappaleessa eriteltyihin seikkoihin eikä yhteen tiettyyn todisteeseen. Näin ollen se hylkäsi väitteen, jonka mukaan Favoritin kirjanpidon puutteet olisivat merkityksettömiä.

([23]) Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 26.1.2017, yhdistetyt asiat C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, 58 kohta.

(112) Favorit väitti myös, että kyselylomakkeessa ja tarkastusta edeltävässä kirjeessä edellytettiin kaikkien täsmäytysten tekemistä koetaseeseen ja sähköisiin rekistereihin ja Favorit teki ne. Se katsoi, että komissio ei määrittänyt yksityiskohtaisesti, että Favoritin olisi lisäksi pitänyt yhdistää tiedot johonkin viralliseen kirjanpitoon. Se väitti, että komissio ei myöskään ilmaissut, miten tiedot olisi jäsenneltävä. Favoritin näkemyksen mukaan komissio ei näin ollen ottanut huomioon sen todellisia vaikeuksia (kuten tilinpäätöksen puutetta) ja sitä, että se oli ilmoittanut asiasta komissiolle. Favoritin mukaan komissio ei voinut syyttää sitä väitetystä yhteistyön puutteesta.

(113) Komissio oli asiasta eri mieltä. Se oli määrittänyt yksityiskohtaisesti, mitä tietoja se vaatii ja miten tiedot olisi jäsenneltävä kyselylomakkeessa. Sen vakiokäytäntöön kuuluu myös tietojen todenperäisyyden varmentaminen vertailemalla niitä muun muassa viralliseen kirjanpitoon, veroilmoituksiin tai tehtaalla kirjattuihin tietoihin. Favorit ei kuitenkaan pystynyt esittämään täsmäytystä minkään virallisten tai riippumattomasti tarkastettujen asiakirjojen kanssa. Komissio toisti myös, että syynä 18 artiklan soveltamiseen ei ollut se, että Favorit kieltäytyi toimittamasta vaadittuja tietoja, vaan pikemminkin tosiseikat, jotka esitetään yksityiskohtaisesti johdanto-osan 90–93 kappaleessa. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(114) Favorit väitti täsmäyttäneensä tarkastuskäynnin aikana verokirjanpitomoduulinsa tulot alv-ilmoitusten tulojen kanssa ja täsmäyttäneensä tulot myös hallinto- ja verokirjanpitomoduulin kanssa. Tämä täsmäytys osoitti, että kummatkin tiedot olivat peräisin samasta kirjanpidosta ja siten luotettavia, tarkkoja ja tarkistettavissa. Näin ollen 18 artiklan mukainen kirje oli ilmeisen väärä ja perusteeton, kun siinä väitettiin, että täsmäytykseen liittyisi ongelmia, ja se oli myös polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 1 kohdan vastainen.

(115) Komissio totesi, että vain osa tileistä täsmäytettiin virallisten asiakirjojen kanssa, eikä sitä siksi voisi pitää näyttönä siitä, että yritys olisi ilmoittanut kaikki muut tiedot oikein. Näin ollen komissio oli eri mieltä siitä, että tiedot olisi hyväksyttävä, koska osa toimesta vastasi virallista kirjanpitoa. Kuten edellä todettiin, se, että kaikkia tietoja ei voitu täsmäyttää, kyseenalaistaa kaikki Favoritin toimittamat tiedot. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(116) Favorit väitti lisäksi, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä ei kerrottu, mitä käytettävissä olevia tietoja se aikoi soveltaa, ja perustuivatko nämä saatavilla olevat tosiseikat Favoritin tietoihin tai johonkin muuhun. Mikään tiedoissa ei viitannut siihen, että Favorit osallistuisi uudelleenlastaukseen tai muihin kiertämiskäytäntöihin. Vaikka 18 artiklan 1 kohtaa sovellettaisiin, ainoat tiedot, jotka voisivat kohtuudella korvata puuttuvat tiedot, olisivat Favoritin toimittamat tiedot. Koko maata koskevien kiertämisestä tehtyjen päätelmien ekstrapolointi Favoritiin oli sen mielestä kohtuutonta, koska tällaisella tietojen valinnalla pyrittiin selvästi rankaisemaan yhteistyöstä kieltäytynyttä osapuolta, mikä ei koskenut Favoritia.

(117) Favorit katsoi myös, että kaikki yritykset tehdä kielteisiä päätelmiä väitetystä yhteistyöstä kieltäytymisestä olivat polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 8 kohdan ja perusoikeuskirjan 48 artiklan mukaan laittomia. Se väitti, että Meksikon riisiä koskevista polkumyyntitoimenpiteistä tehdyn päätöksen ja China-GOES-paneeliraportin mukaisesti komission on löydettävä parhaat käytettävissä olevat tiedot, joiden ei tarvitse olla sinällään oikeita tai hyödyllisiä vaan sopivimpia tai parhaiten soveltuvia, ja että yhteistyöstä kieltäytyminen ei oikeuta kielteisten päätelmien tekemiseen ([24]). Favorit toisti saman väitteen päätelmistä ilmoittamisen jälkeen.

([24]) Valituselimen raportti, "Mexico – Anti-Dumping Measures on Rice", WT/DS295/AB/R, 289 kohta, ja Panel Report, China – GOES, WT/DS414/R, 7.302 kohta.

(118) Komissio toisti, että se ei voinut käyttää Favoritin tietoja päätelmiensä perustana. Kuten edellä selitettiin, yrityksen toimittamia tietoja ei voitu tarkistaa eikä niitä näin ollen voitu käyttää edes perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kuten unionin tuomioistuin on vahvistanut, kunkin yksittäisen valmistajan/viejän on näytettävä toteen, että sen oma erityistilanne oikeuttaa perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun vapautuksen ([25]). Näin ollen komissio päätteli, että Favorit ei ollut osoittanut olevansa tosiasiallinen valmistaja, joka ei harjoittanut toimenpiteiden kiertämistä. Näissä olosuhteissa komissiolla ei ollut aiemman käytäntönsä mukaisesti muuta mahdollisuutta kuin perustaa toimintansa koko maata koskeviin toimenpiteiden kiertämisestä tehtäviin päätelmiin. Lisäksi perusasetuksen 18 artiklan 6 kohdassa säädetään, että jos osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä, lopputulos ”voi olla ... vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä”. Näin ollen sen, että koko maata koskevien päätelmien soveltaminen Favoritiin olisi sen kannalta vähemmän suotuisaa, tarkoituksena ei ollut rangaista Favoritia, vaan se oli ainoa vaihtoehto ja seurausta siitä, että sen tietoja ei voitu käyttää.

(119) Favorit väitti lisäksi, että se toimitti Kazakstanissa toimivien kauppiaiden tuloslaskelman, koska se vei niiden kautta tuotteita, ja näin ollen komissio voisi tehdä täydellisen tarkastuksen ja täsmäytyksen. Se väitti myös, että näillä kauppiailla ei ollut velvollisuutta toimittaa tarkastettua tilinpäätöstä. Favorit väitti myös komission olevan väärässä katsoessaan, että Favorit ei toimittanut Kazakstanin ulkopuolisen kauppiaan tuloslaskelmaa. Se toisti myös, että Kazakstanin ulkopuoliselta kauppiaalta ei edellytetty tilinpäätöstä.

(120) Komissio totesi, että kauppiaiden tuloslaskelmat vastasivat vain osaa Favoritin liiketoiminnasta, ja siksi niitä ei voitu esittää näyttönä siitä, että kaikki Favoritin toimittamat tiedot olisivat oikeita. Vastaavasti Kazakstanin ulkopuolisen kauppiaan kirjanpito sisälsi vain osan Favoritin myynnistä, eikä sitä voitu käyttää Favoritin kirjanpidon todenperäisyyden määrittämiseen. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(121) Favorit väitti lisäksi, että komission johdonmukaisen käytännön mukaan kieltäytyminen yhteistyöstä toimenpiteiden kiertämisen estämiseksi ei automaattisesti johtaisi toimenpiteiden kiertämisen toteamiseen oletusarvoisesti eikä toimitettujen tietojen täydelliseen huomiotta jättämiseen. Se viittasi *Marokosta peräisin olevaa lasikuitukangasta* koskevaan tutkimukseen, jossa todettiin seitsemän seikan perusteella, että tuottaja ei toiminut yhteistyössä, mutta komissio hyväksyi sen tiedot ([26]), ja Intiasta peräisin olevaa kumariinia koskevaan tutkimukseen ([27]), jossa yritys johti komissiota harhaan yhteydestään kauppayhtiöihinsä mutta jossa ei sovellettu perusasetuksen 18 artiklaa. Sen vuoksi se katsoi, että komission aikomus soveltaa käytettävissä olevia tietoja ja aikomus hylätä sen tiedot rikkoivat syrjimättömyyden periaatetta, joka velvoittaa käsittelemään samankaltaisia tilanteita samalla tavalla. Favorit väitti lisäksi, että sen tilanne oli samankaltainen kuin asiassa Maxcom annetussa tuomiossa käsitelty tilanne, eikä sen vuoksi voitu tehdä päätelmiä Favoritin suorittamasta kiertämisestä viittaamalla koko maata koskevaan toimenpiteiden kiertämiseen. Favorit katsoi toimittaneensa näyttöä siitä, ettei se kiertänyt toimenpiteitä, ja siksi komissio ei voisi soveltaa koko maata koskevia päätelmiä sen tilanteeseen.

([25]) Ks. esimerkiksi tuomio 26.1.2017, Maxcom v. Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P, EU:C:2017:61, 59 kohta.

([26]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2022/302, annettu 24 päivänä helmikuuta 2022, Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä ’Kiina’, peräisin olevien tiettyjen silmukka- ja/tai ristikudokseksi kudottujen lasikuitukankaiden, jäljempänä ’lasikuitukankaat’, tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/492, sellaisena kuin se on muutettuna täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/776, käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Marokosta lähetettyjen lasikuitukankaiden tuontia riippumatta siitä, onko niiden alkuperäksi ilmoitettu Marokko, ja Egyptistä peräisin olevien lasikuitukankaiden tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2020/492 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä Marokosta lähetettyjen lasikuitukankaiden tuonnilla riippumatta siitä, onko niiden alkuperäksi ilmoitettu Marokko, koskevan tutkimuksen päättämisestä (EUVL L 46, 25.2.2022, s. 49).

([27]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2272/2004, annettu 22 päivänä joulukuuta 2004, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa asetuksella (EY) N:o 769/2002 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan kumariinin tuontia Intiasta ja Thaimaasta riippumatta siitä, onko tuotteen alkuperämaaksi ilmoitettu Intia tai Thaimaa (EUVL L 396, 31.12.2004, s. 18), johdanto-osan 11–12 kappale.

(122) Komissio totesi, että päätelmät tehdään tapauskohtaisesti, ja kuten edellä perusteellisesti selitettiin, tässä tapauksessa tarkasteltiin asianmukaisesti, voitaisiinko käyttää kaikkia tietoja vai vain tiettyjä tietoja, olisiko puuttuvilla tiedoilla olennainen vaikutus tutkimuksen tulokseen ja voisiko komissio tehdä ilman tietoja kohtuullisen päätelmän. Lisäksi Favoritin mainitsemien tapausten tiedot olivat monessa suhteessa täysin erilaisia. Muissa tapauksissa erityisesti asianomaisten yritysten liiketoimintamalli oli erilainen eikä tarkastettujen tilinpäätösten puuttuminen aiheuttanut ongelmia. Siksi komissio ei ollut samaa mieltä siitä, että tarkasteltavana olevassa tapauksessa olisi sovellettava samaa lähestymistapaa, koska edellä mainituissa tapauksissa tietoja ei hylätty kokonaan. Näin ollen se katsoi väitteen olevan perusteeton. Lisäksi komissio oli eri mieltä siitä, että olisi tarkistettua näyttöä siitä, että Favorit ei kiertänyt toimenpiteitä: koska luotettavia ja tarkistettavissa olevia tietoja ei ollut, yritys ei pystynyt osoittamaan, että kiertämiskäytäntöjä ei ollut.

(123) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Favoritia koskevat päätelmät oli tehtävä 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla käytettävissä olevien tietojen perusteella ja että Favorit ei ollut osoittanut olevansa tuottaja, joka ei harjoittanut perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiertämistä. Näin ollen komissio hylkäsi vapautusta koskevan pyynnön.

(124) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Favorit toisti samat väitteet. Se toisti osoittaneensa, ettei se uudelleenlastannut venäläistä koivuvaneria ja että komissio rikkoi polkumyyntisopimusta ja perusasetusta. Sen pääasialliset väitteet olivat, että sillä oli luotettava kirjanpito, sen toimittamat tiedot olivat tarkistettavissa, sen varastoissa erotettiin selvästi sen oma tuotanto kolmansien osapuolten tuotannosta ja sillä oli vain yksi kirjanpito. Se muistutti, että komissio tarkasti kaikki tiedot.

(125) Favorit väitti lisäksi, että komissio ei ottanut huomioon sitä, millaisia vaikeuksia sillä oli kehitysmaassa sijaitsevana pienenä yrityksenä. Favorit toisti myös, että käytettävissä olevien tietojen käyttö vaikutti siihen kielteisesti polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 8 kohdan vastaisesti.

(126) Komissio katsoi, että kaikkia Favoritin esittämiä väitteitä käsiteltiin jo yksityiskohtaisesti johdanto-osan 91–122 kappaleessa. Koska uusia merkittäviä huomautuksia ei esitetty, 123 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistettiin.

4.1.2 *Semipalatinskia koskevat päätelmät*

(127) Kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa Semipalatinsk ilmoitti, että kaikki puristetusta puusta muodostuvat tuotantopanokset ovat muita kuin venäläisiä. Tarkastuskäynnin aikana komissio kuitenkin havaitsi, että yhden toimittajan puristettu puu oli peräisin Venäjältä, kun taas Semipalatinskin suurimmalta toimittajalta tehtyjen ostojen alkuperää ei voitu määrittää. Tämä tieto oli tarpeen, jotta olisi voitu määrittää perusasetuksen 13 artiklan perusteella, mikä prosenttiosuus tuotantopanoksesta koivuvanerin tuotannossa on venäläistä alkuperää, ja tietoja tarvittiin siten vapautusta koskevan hakemuksen arvioimiseen.

(128) Komission yksiköt eivät myöskään pystyneet määrittämään työvoimakustannuksia, joita olisi tarvittu tuotantopanoksen arvonlisäyksen laskemiseen perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti, koska Semipalatinsk ei ollut sisällyttänyt valmistuskustannuksia koskevaan taulukkoon kaikkia työntekijöitä, sillä heille maksettiin palkka käteisenä eli tiedot eivät sisältyneet viralliseen kirjanpitoon.

(129) Lisäksi Semipalatinsk ei toimittanut ajoissa kaikkia vastauksia kyselylomakkeeseen siihen etuyhteydessä olevien yritysten RKD LLP ja RKD Latvia osalta. Näiden etuyhteydessä olevien yritysten kyselylomakevastauksia pyydettiin kyselylomakkeessa, sitä seuraavissa puutteita koskevissa kirjeissä ja sähköpostitse 27 päivänä marraskuuta 2023 ennen tarkastuskäyntiä. Semipalatinsk toimitti tarkastuskäynnin aikana vain osan RKD LLP:tä koskevista tiedoista, ja RKD Latviasta toimitettiin joitakin osittaisia tietoja tarkastuskäynnin jälkeen. Kummassakin tapauksessa Semipalatinskiin etuyhteydessä olevia yrityksiä koskevien tietojen toimittamatta jättäminen esti komission virkamiehiä tekemästä täydellistä ja asianmukaista paikalla tehtävää tarkastuskäyntiä.

(130) Edellä esitetyn lisäksi komission virkamiehet eivät tarkastuskäynnin viimeisenä päivänä pystyneet suorittamaan lopullisia tarkastuksia, kuten varmentamaan yhteyksiä toimittajiin, asiakkaisiin ja etuyhteydessä oleviin yrityksiin.

(131) Semipalatinsk ei pyynnöstä huolimatta esittänyt komission yksiköille kattavaa yleiskuvaa viestinnästään pääasiallisen toimittajansa kanssa. Tarkistuskäynnin aikana ei ilmoitettu tiettyä sähköpostitiliä, jota käytettiin Semipalatinskin viestinnässä toimittajien ja asiakkaiden kanssa. Komission virkamiehet löysivät kuitenkin viestejä, jotka herättivät epäilyksiä Semipalatinskin kaupallisia yhteyksiä ja suhteita koskevien väitteiden luotettavuudesta.

(132) Tutkimuksessa kävi ilmi, että RKD LLP:n ja Semipalatinskin varastot olivat samoissa tiloissa. Tuotteiden merkinnät oli tehty käsin, eikä niissä ollut erän tunnistetietoja tai QR-/viivakoodia, jonka avulla ne voisi jäljittää takaisin tuotantoon. Lisäksi Semipalatinskin varaston vieressä oli varastoja ja ulkoista varastotilaa RKD LLP:n jälleenmyyntiä varten ostamalle venäläiselle koivuvanerille. Näin ollen komission virkamiehet eivät saaneet tarvittavaa varmuutta RKD LLP:n toimista kaupan kohteena olleen venäläisen koivuvanerin siirtojen osalta. Toisessa varastossa komissio ei myöskään pystynyt tarkastamaan tavaroiden siirtoja, koska paikassa ei ollut tositteita eikä tietoteknisiä järjestelmiä.

(133) Semipalatinsk selitti tarkastuskäynnin aikana, että Kazakstanilla ei ole riittävästi koivupuuta, jotta kokonaan kazakstanilaista alkuperää olevan koivuvanerin tuotanto olisi taloudellisesti järkevää. Siksi Semipalatinsk osti venäläistä ”puristettua puuta levymuodossa” tuotantopanoksiksi, ja päällimmäiseen kerrokseen käytettiin itse tuotettua kazakstanilaisista tukeista valmistettua koivuviilua. Tämä tuotantopanos oli tutkimusajanjaksolla tärkein tuotantopanos. Komissio ei kuitenkaan pystynyt toteamaan, että tätä tuotantopanosta olisi lainkaan varastossa. Semipalatinsk väitti, että uusia tilauksia ei ollut tarkastuskäyntien aikana käsiteltävänä eikä tuotantopanoksia näin ollen ollut varastoissa. Tämä oli kuitenkin ristiriidassa Semipalatinskin väitteiden kanssa, jotka koskivat tietyn tuotantopanoksen merkitystä yrityksen liiketoimintamallissa.

(134) Edellä esitetyn perusteella komissio ilmoitti Semipalatinskille aikovansa soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja tehdä päätelmänsä tässä artiklassa tarkoitettujen parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(135) Vastauksessaan 18 artiklan mukaiseen kirjeeseen Semipalatinsk väitti, että tuotantopanoksena käytetyt puristetut puulevyt hankittiin kazakstanilaisten toimittajien kautta ja että sillä ei ollut oikeudellisia velvoitteita toimittaa alkuperää koskevia asiakirjoja. Lisäksi Semipalatinsk korosti, että komissio ei ollut pyytänyt aiemmin tietoja tuotantopanoksen alkuperästä ja että tämän tuotantopanoksen jatkokäsittelyn tuottama arvonlisäys oli 47 prosenttia lopputuotteen valmistuskustannuksista.

(136) Semipalatinsk väitti, että se ilmoitti tarkastuskäynnin aikana yhteyksistään yhteen toimittajaansa. Yritys väitti myös, että kyselylomakkeen taulukkojen tiedot olivat luotettavia ja että niihin sisältyivät kaikki työntekijät, myös ne, joille maksettiin palkka käteisellä. Lisäksi Semipalatinsk väitti toimittaneensa riittävästi tietoja siihen etuyhteydessä olevista yrityksistä RKD LLP ja RKD Latvia. Lopuksi Semipalatinsk väitti, että RKD LLP:llä ja Semipalatinskilla on eri varastot, koska niillä on eri työntekijät sekä erilliset vuokrasopimukset ja lastaustilat.

(137) Komissio hylkäsi edellä esitetyt väitteet. Komissio kysyi tuotantopanoksen alkuperää sekä kyselylomakkeessa että myöhemmin lähetetyissä puutteita koskevissa kirjeissä. Vaikka Semipalatinsk pyrki löytämään todisteet tuotantopanoksen alkuperästä, komissio ei saanut oikea-aikaisia ja luotettavia tietoja siitä, mikä oli tuotantopanoksen suurimman osan alkuperä. Lisäksi komission virkamiehet laskivat uudelleen kokoonpano- tai valmistustoiminnassa käytettyjen osien arvonlisäyksen, ja se oli alle prosentti valmistuskustannuksista.

(138) Komissio hylkäsi myös väitteen, jonka mukaan sille olisi ilmoitettu tarkastuskäynnin aikana sähköpostitilistä, jonka kautta tiettyjen toimittajien kanssa viestittiin. Semipalatinsk tiedotti komission virkamiehille tämän sähköpostitilin olemassaolosta vasta tarkastuskäynnin lopussa. Näin ollen tarvittavia tarkastuksia ei voitu tehdä, minkä lisäksi IT-henkilöstöä ei ollut käytettävissä tarkastuskäynnin lopussa ilmenneiden teknisten ongelmien ratkaisemiseen.

(139) Lisäksi komissio hylkäsi Semipalatinskin väitteet, joiden mukaan se toimitti RKD LLP:tä ja RKD Latviaa koskevat kyselylomakkeet oikea-aikaisesti ja täydellisinä. Semipalatinsk toimitti RKD LLP:stä joitakin hajanaisia tietoja tarkastuskäynnin aikana ja RKD Latviasta joitakin hajanaisia tietoja tarkastuskäynnin jälkeen. Tämä ei ollut oikea-aikaista ja eikä täydellistä ja tapahtui aivan liian myöhään, jotta tiedot olisi voitu tarkastaa. Sillä, että RKD Latvialla oli myös muita etuyhteydettömiä sidosryhmiä, ei ollut merkitystä, koska RKD Latvia oli etuyhteydessä oleva yritys, joten sen oli toimitettava pyydetyt tiedot. Komissio ilmoitti Semipalatinskille 27 päivänä marraskuuta 2023 eli viikkoa ennen tarkastuskäynnin aloittamista niin sanotussa tarkastusta edeltävässä kirjeessä, ettei se pystyisi toimittamaan uusia tietoja tarkastuskäynnin aikana. Kirjeessä selitettiin myös, että yrityksen ilmoittamiin tietoihin tämän päivämäärän jälkeen mahdollisesti tehtävät muutokset voivat johtaa 18 artiklan soveltamiseen Komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan Semipalatinsk olisi toimittanut luotettavaa tietoa työvoimakustannuksista. Vaikka komissio myöntää, että taulukossa ”Liite 2 – Kulutustietoja koskeva pyyntö” ilmoitetut työvoimakustannukset sisälsivät kaikki työntekijät, työvoimakustannuksia ei ollut mahdollista tarkastaa Semipalatinskin tilinpäätöksestä, koska osa niistä maksettiin käteisenä.

(140) Lopuksi komissio hylkäsi epäolennaisina Semipalatinskin väitteet siitä, että näillä kahdella yrityksellä on eri varastot ja työntekijät. Komissio toisti, että vaikka näiden kahden yrityksen varastoilla voi olla erilliset vuokrasopimukset, lastaustilat ja työntekijät, se ei saanut vaadittua varmuutta kaupankäynnin kohteena olevan venäläisen koivuvanerin siirtoon liittyvistä RKD LLP:n toimista.

(141) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Semipalatinsk ei osoittanut, että se olisi tuottaja, joka ei harjoittanut perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua toimenpiteiden kiertämistä, ja että siksi Semipalatinskia koskevat päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti eli oli sovellettava koko maata koskevia toimenpiteiden kiertämisestä tehtäviä päätelmiä. Näin ollen komissio hylkäsi vapautusta koskevan pyynnön.

(142) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Semipalatinsk väitti, että sen tuotantolaitos oli ollut toiminnassa vuodesta 2012 lähtien eli ennen Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuontia koskevan alkuperäisen polkumyyntitutkimuksen vireillepanoa. Semipalatinsk väitti myös, että se oli tehnyt tutkimuksen aikana paljon yhteistyötä komission kanssa ja että komission päätelmä, jonka mukaan yritys ei olisi koivuvanerin tosiasiallinen valmistaja, oli virheellinen ja totuudenvastainen.

(143) Komissio katsoi, että väitetty tuotannon alkamispäivä ei vaikuttanut tutkimuksen Semipalatinskia koskeviin päätelmiin. Komissio myönsi, että Semipalatinskin henkilöstö teki jonkin verran yhteistyötä tutkimuksen lisäksi myös tarkastuskäynnin aikana, mutta yritys ei toimittanut tarvittavia tietoja perusasetuksessa säädetyssä määräajassa. Siksi se katsoi, että Semipalatinsk ei osoittanut olevansa tosiasiallinen valmistaja, joka ei osallistunut todettuun kiertämiskäytäntöön.

(144) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että Semipalatinsk ei esittänyt päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa uusia perusteltuja väitteitä ja kaikkia Semipalatinskin esittämiä väitteitä käsiteltiin yksityiskohtaisesti edellä johdanto-osan 135–140 kappaleessa.

(145) Koska uusia merkittäviä huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti edellä johdanto-osan 141 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.1.3 *Severnyi Fanernyi Kombinat LLP:tä koskevat päätelmät*

(146) Komissio totesi tarkastuskäynnillä, jonka se teki Severnyi Fanernyi Kombinat LLP:hen ja siihen etuyhteydessä oleviin yrityksiin, jäljempänä 'SFK', että SFK ei ollut ilmoittanut siihen etuyhteydessä olevasta yrityksestä Venäjällä. Yrityksestä oli ilmoitettu etuyhteydettömänä tukkien toimittajana. Siksi SFK ei toimittanut kyselylomakevastausta tämän yrityksen osalta. Komissio havaitsi tarkastuskäynnin aikana myös, että SKF ilmoitti venäläisten tukkien alkuperän virheellisesti (eli ilmoitti alkuperäksi Kazakstanin) useiden liiketapahtumien osalta, jotka valittiin otokseen yksityiskohtaista tarkastusta varten ([28]). Tämän perusteella komissio katsoi, että SFK vaikeutti tutkimusta merkittävästi antamalla vääriä ja harhaanjohtavia tietoja. Koska tietoja oli tarkoitus käyttää Venäjältä ostetun tuotantopanoksen prosenttiosuuden määrittämiseen ja arvonlisäyksen laskemiseen, komissio katsoi myös, ettei se voinut käyttää SFK:n tietoja sen toteamiseen, että yritys ei olisi osallistunut kiertämiskäytäntöihin. Tämän perusteella komission yksiköt ilmoittivat SFK:lle aikovansa jättää sen tiedot huomiotta ja soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa.

(147) SFK oli asiasta eri mieltä. Sen mukaan komission olisi pitänyt ottaa huomioon SFK:n merkittävät yhteistyötä edistävät toimet sekä se, että se oli merkittävä työnantaja alueellaan, ja se, että se toimi kehitysmaassa. SFK korosti myös, että se oli pyrkinyt laatimaan yksityiskohtaisen vastauksen kyselylomakkeeseen, vaikka sillä oli vähän henkilöstöä eikä tilinpäätöksiä ollut tarkastettu, ja se viittasi kaikkiin toimittamiinsa tietoihin ja täsmäytyksiin. SFK väitti myös, että komissio liioitteli jyrkästi väittäessään, että suhteesta etuyhteydessä olevaan yritykseen Venäjällä ilmoittamatta jättäminen ja yhden otokseen valitun liiketapahtuman alkuperän virheellinen ilmoittaminen tarkoittaisivat, että SFK olisi toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja ja vaikeuttanut tutkimusta merkittävästi. Se katsoi, että komissio oli oikeudellisesti ja tosiasiallisesti väärässä, rikkoi EU:n WTO-velvoitteita, oli syrjivä ja jätti huomiotta SFK-konsernin työntekijöiden tekemän suuren työmäärän. SFK katsoi myös osoittaneensa erilaisia täsmäytyksiä tekemällä, ettei se ollut osallistunut kiertämiskäytäntöihin, minkä komissio varmisti paikalla tehdyn tarkastuksen aikana.

(148) SFK katsoi, että komission aikomus jättää SFK:n tiedot kokonaisuudessaan huomiotta oli selvästi 6 artiklan 8 kohdan ja polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 3 kohdan vastainen. SFK viittasi valituselimen Yhdysvaltoja koskevaan raporttiin *Hot-Rolled Steel* ([29]), jossa täsmennettiin, että liitteessä II olevan 3 kohdan mukaan tutkivat viranomaiset velvoitetaan käyttämään tietoja, jos kolme edellytystä täyttyvät: kyseiset tiedot ovat tarkistettavissa, niitä voidaan käyttää tutkimuksessa ilman kohtuuttomia vaikeuksia ja ne toimitetaan oikea-aikaisesti. SKF väitti, että jos nämä edellytykset täyttyvät, tutkivilla viranomaisilla ei olisi oikeutta hylätä toimitettuja tietoja määritystä tehdessään. Se katsoi, että nämä edellytykset täyttyivät tässä tutkimuksessa, koska komissio tarkisti kaikki oikea-aikaisesti toimitetut asiakirjat, mikä viittaa siihen, että toimenpiteitä ei kierretty. SFK katsoi, että komissio analysoi sen toimittamat tiedot väärässä järjestyksessä, ja viittasi Yhdysvaltojen polkumyynti- ja tasoitustulleihin (Korea) ([30]). Oikea järjestys olisi ollut se, että ensin olisi otettu huomioon kaikki suoraan komission vastaukseen sisältyvät tiedot. Koska toimitetut tiedot täyttivät polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 3 kohdan kriteerit, komissiolla oli näin ollen kaikki tarvittavat tiedot SFK:n vapautusta koskevan pyynnön hyväksymiseksi.

([28]) Eroavuuksia koskevat yksityiskohtaiset tiedot selitettiin 18 artiklan mukaisen kirjeen luottamuksellisessa versiossa.

([29]) Valituselimen raportti, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, 80 kohta.

([30]) Paneelin raportti, US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), 7.138 kohta.

(149) Komissio oli asiasta eri mieltä. Se katsoi, että toisin kuin SFK väitti, etuyhteydessä olevan venäläisen yrityksen ilmoittamatta jättäminen ja ostettujen tukkien alkuperän virheellinen ilmoittaminen vaikeuttivat vakavasti tutkimusta. SFK osti raportointijaksolla Venäjältä koivutukkeja, viilua ja hartsia sekä koivuvaneria. Näissä olosuhteissa komission oli määritettävä Venäjältä tuodun tuotantopanoksen tarkka prosenttiosuus voidakseen varmistaa, onko venäläisten osien osuus kootun tuotteen osien kokonaisarvosta vähintään 60 prosenttia ja oliko tuotujen osien arvonlisäys yli 25 prosenttia valmistuskustannuksista. Näin ollen tuotantopanoksen arvoa ja alkuperää koskevat tiedot vaikuttivat suoraan vapautusta koskevan pyynnön arviointiin. Koska etuyhteydessä olevan venäläisen yrityksen kyselylomakevastausta ei voitu tarkistaa ja koska SFK:n etuyhteydessä olevaan yritykseen liittyvässä kirjanpidossa oli tukkiostojen lisäksi muitakin rahoitustapahtumia (joiden yritys selitti olevan ”ennakkomaksuja”), komissio ei voinut tarkistaa tukkien määriä ja arvoja eikä sitä, oliko ostettu muita tuotantopanoksia tai tarkasteltavana olevaa tuotetta. Koska etuyhteydessä olevan yrityksen kyselylomakevastausta ei toimitettu silloin, kun sitä pyydettiin tutkimuksen alussa, vaan se toimitettiin vasta tarkastuskäynnin lopussa, komissio katsoi, että SFK:n ja siihen etuyhteydessä olevan venäläisen yrityksen välisiä raha- ja tavaravirtoja koskevia tietoja ei voitu tarkistaa. Siksi ei voitu väittää, että tiedot olisi toimitettu asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti ja että ne olisivat olleet tarkistettavissa. Näin ollen polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 3 kohdan edellytykset eivät täyttyneet.

(150) SFK katsoi myös, että komission ei pitäisi jättää huomiotta kaikkia SFK:n toimittamia tietoja. Se viittasi perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään, että ”[j]os todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja”. Tämän perusteella se katsoi, että komissio voisi edetä tutkimuksessaan soveltamalla tältä osin käytettävissä olevia tietoja ja kohtelemalla siten venäläistä yritystä etuyhteydessä olevana yrityksenä ja käsitellä väärin ilmoitettuja tukkeja Venäjältä peräisin olevina. SKF väitti, että nämä käytettävissä olevat tiedot eivät kuitenkaan vaikuttaneet tietoihin, jotka muuten toimitettiin tutkimuksen aikana ja jotka osoittivat, että kiertämiskäytäntöjä ei ollut. Lisäksi se katsoi, että komissio ei tarvitsisi arvonlisäyksen laskemiseen tietoa siitä, mistä maasta osat ovat peräisin. Sen mielestä sillä ei ollut merkitystä, oliko toimittaja etuyhteydessä vai ei, koska vaikka tuotantopanoksen siirtohintoja olisi oikaistava, se vaikuttaisi samalla tavalla valmistuskustannuksiin, joten arvonlisäys pysyisi samana. Sen vuoksi 18 artiklan mukainen kirje perustui ilmeiseen arviointivirheeseen ja oli perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan vastainen.

(151) Komissio oli eri mieltä siitä, että tarkasteltavana olevassa tapauksessa väärien ja harhaanjohtavien tietojen antamisen ainoana seurauksena tulisi olla venäläisen yrityksen kohtelu etuyhteydessä olevana yrityksenä ja käsitellä otokseen kuuluvaan liiketapahtumaan sisältyviä virheellisesti ilmoitettuja tukkeja Venäjältä peräisin olevina. Koska tukkeja koskevat tiedot olivat virheellisiä eikä komissio pystynyt tarkistamaan venäläistä etuyhteydessä olevaa toimittajaa, kaikki SFK:n tiedot olivat epäluotettavia. SFK ilmoitti ostaneensa [6–10 prosenttia] etuyhteydessä olevalta venäläiseltä toimittajalta. Komissio ei pystynyt tarkistamaan tukkien määriä tai sitä, että SFK osti yritykseltä vain tukkeja eikä tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan. Komissio totesi, että SFK oli vuoden 2023 lopussa venäläiselle yritykselle velkaa summan, joka vastasi puolta sen liikevaihdosta tämän yrityksen kanssa. Lisäksi SFK osti raportointijaksolla Venäjältä tarkasteltavana olevaa tuotetta, joka ilmoitettiin alun perin komissiolle ”puolivalmiina tavarana”. Näin ollen se, että SFK ei toimittanut kyselylomakevastausta komissiolle, vaikutti suoraan tutkimuksen tulokseen.

(152) Lisäksi tuotantopanoksen tarkka prosenttiosuus valmistuskustannuksista oli paitsi Venäjältä peräisin olevan tuotantopanoksen prosenttiosuuden määrittämisen (60 prosentin testi) myös arvonlisäyksen määrittämisen (25 prosentin testi) kannalta merkityksellinen. SFK:n väitteet siitä, että arvonlisäys olisi sama, vaikka 100 prosenttia tuotantopanoksesta olisi peräisin Venäjältä, eivät näin ollen pidä paikkaansa.

(153) Lisäksi SFK totesi, että vaikka oletettaisiin, että tutkimuksen yhteydessä tekemän SFK:n yhteistyön ei katsottaisi olleen aivan ihanteellista, komission olisi noudatettava perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, jossa todetaan, että ”[j]os asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan”. SFK katsoi, että kaksi komission esittämää seikkaa, jotka liittyivät yritysrakennetta koskevien tietojen paikkansapitävyyteen ja tukkien alkuperään, eivät aiheuttaneet kohtuuttomia vaikeuksia kohtuullisen tarkkojen havaintojen saamiselle siitä, ettei toimenpiteitä ole kierretty harjoittamalla uudelleenlastaus- tai kokoonpano-/valmistustoimintaa. Näin ollen SFK väitti, että tiedot oli toimitettu hyvissä ajoin, ne oli tarkistettu ja ne kuvasivat SFK:n yhteistyökykyä eikä niitä siksi saa jättää huomiotta.

(154) Komissio toisti, että virheellisesti ilmoitetut tiedot ja se, että venäläisen etuyhteydessä olevan yrityksen kyselylomaketta ei toimitettu ennen tarkastuskäyntiä, olivat ongelmia, jotka estivät merkittävällä tavalla komissiota tekemästä kohtuullisen oikeita päätelmiä. Virheellinen ilmoitus vaikutti vakavasti tutkimukseen, eikä SFK:n tietoja siksi voitu käyttää. Näin ollen komissio hylkäsi väitteen.

(155) SFK väitti, että juuri se ilmoitti ensin komissiolle, että sillä on yhteys venäläiseen etuyhteydessä olevaan yritykseen, eikä komissio tuonut tätä seikkaa esiin. Se väitti, että mikään asiakirjoista ei viitannut siihen, että komissio olisi ollut tietoinen siitä, että venäläinen etuyhteydessä oleva yritys on tytäryhtiö, ja kuten tarkastuskäyntiraportissa kuvataan, komissio kysyi SFK:lta, onko sillä tytäryhtiöitä Venäjällä. SFK kertoi, että sillä oli Venäjällä tytäryhtiö, joka osti tukkeja ja toimitti ne SFK:lle. SFK toisti saman väitteen päätelmistä ilmoittamisen jälkeen. Se katsoi, että komissio tulkitsi tietoja väärin. SFK toisti, että se toi ensimmäisenä esiin tiedon venäläisestä yrityksestä, toimitti siihen etuyhteydessä olevaa yritystä koskevat tiedot, eikä se kiistänyt yrityksen olemassaoloa.

(156) SFK:n mukaan se, että omistaja mainitsi venäläisen yrityksen olevan lepäävä yritys, ja se, ettei SFK ollut ostanut tukkeja vuodesta 2020 lähtien, olivat ymmärrettäviä virheitä, koska omistaja ei laatinut taulukoita eikä taulukoiden laatija tiennyt etuyhteydestä ja koska tukkien ostot venäläiseltä yritykseltä muodostivat raportointijaksolla vain [6–10 prosenttia] kaikista tukkiostoista. SFK väitti, että sillä ei ollut riittävästi henkilöstöä ja koko henkilöstö toimi parhaan kykynsä mukaan ja että pohjimmiltaan kirjausvirheeksi katsottavaa virhettä ei voitaisi luokitella virheelliseksi ja harhaanjohtavaksi tiedoksi. Venäläisen yrityksen mainitsematta jättäminen yritystaulukoissa ja sen nimeäminen etuyhteydettömäksi tukkien ostotaulukoissa oli tahatonta ja pelkkä väärinkäsitys tai kirjausvirhe. SFK toisti saman väitteen päätelmistä ilmoittamisen jälkeen. Komissio oli eri mieltä siitä, että nimenomaan SFK olisi toimittanut tiedot ilmoittamattoman venäläisen yrityksen olemassaolosta. Sen sijaan komissio esitti SKF:lle tiedot, jotka se löysi venäläisestä etuyhteydessä olevasta yrityksestä, joka on muun muassa koivutukkeja myyvä puutuotekauppias, minkä SFK aluksi kielsi. Kun SFK tunnusti suhteen, se väitti aluksi, että kyseinen yritys oli ”lepäävä” ja että se oli siksi lakannut ostamasta tukkeja tältä yritykseltä jo kauan sitten. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että tämä etuyhteydessä oleva venäläinen yritys oli raportointijaksolla SFK:n tärkeä tukkien toimittaja. Tämä oli ristiriidassa SKF:n selitysten kanssa, koska niiden mukaan tukkeja ei olisi ostettu vuoden 2020 jälkeen. Tämän jälkeen se myönsi, että viimeinen liiketoimi, joka sillä oli kyseisen etuyhteydessä olevan yrityksen kanssa, toteutettiin huhtikuussa 2023. Näin ollen SFK ei ollut se, joka toimitti tiedot eteenpäin. Komissio katsoi myös, että yrityksen virheellinen ilmoittaminen etuyhteydettömäksi ei voinut olla taulukoita täyttäneen henkilön kirjausvirhe, koska kysymys esitettiin SFK:n omistajalle, joka oli samaan aikaan venäläisen yrityksen 100-prosenttinen omistaja ja joka lopulta tunnusti sen olemassaolon. Siksi komissio oli eri mieltä siitä, että kyse olisi ollut vain taulukkoja täyttävän henkilön kirjausvirheestä tai laiminlyönnistä.

(157) SFK katsoi myös, että oli väärin väittää, ettei venäläisen yrityksen kyselylomakevastausta olisi voitu tarkistaa, ja että komissio teki oikeudellisen virheen esittämällä, että paikalla tehtävän tarkastuksen aikana toimitettuja tietoja ei voitaisi oletusarvoisesti hyväksyä. SFK totesi myös, että kyselylomakevastaus toimitettiin ajoissa, se oli ja on edelleen tarkistettavissa ja sitä olisi voitu verrata SFK:n ostotaulukkoon. Siksi se väitti, että kyselylomakevastaus oli tarkistettavissa ja että se olisi voitu tarkistaa, koska se toimitettiin viimeistä tarkastuspäivää edeltävänä iltana. Kyselylomake oli myös edelleen tarkistettavissa ilman tarvetta tosiasialliseen tarkistamiseen.

(158) SFK toisti saman väitteen päätelmistä ilmoittamisen jälkeen. Sen mukaan kyselylomakevastausta ei toimitettu myöhässä ja koska vastaus oli osa todistusaineistoa, komission olisi otettava se kaikilta osin huomioon. Lisäksi SFK väitti, että myös WTO:n paneelin raportin US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea) ([31]) mukaan on niin, että kyselylomake katsotaan ajoissa toimitetuksi, jos se toimitetaan tarkastuskäynnin aikana. Raportissa mainitaan, että kyselylomake olisi myös toimitettu USDOC:n vahvistamissa määräajoissa tai USDOC:n pyynnöstä tarkastuksen yhteydessä. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen SFK väitti lisäksi, että kyselylomakevastaus toimitettiin oikea-aikaisesti ja että se oli tarkistettavissa. Se viittasi valituselimen raporttiin ”United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan”, jossa todetaan seuraavaa: Kun tutkitaan, onko tiedot toimitettu kohtuullisessa ajassa, tutkivien viranomaisten olisi otettava kunkin tapauksen yhteydessä huomioon muun muassa seuraavat tekijät: i) toimitettujen tietojen luonne ja määrä, ii) tutkimuksen kohteena olevan viejän vaikeudet saada tietoja, iii) tietojen tarkistettavuus ja se, miten helposti tutkivat viranomaiset pystyvät käyttämään niitä asiaa määrittäessään, iv) onko todennäköistä, että tietojen käyttämistä aiheutuu haittaa muille asianomaisille osapuolille, v) vaarantaisiko tietojen hyväksyminen tutkivien viranomaisten kyvyn suorittaa tutkimus nopeasti sekä vi) se, kuinka monella päivällä tutkimuksen kohteena oleva viejä on ylittänyt sovellettavan määräajan ([32]). SFK katsoi, että siihen etuyhteydessä olevan yrityksen tapauksessa nämä edellytykset täyttyivät. Se väitti muun muassa toimittaneensa vastauksen kyselylomakkeeseen kaksi päivää sen jälkeen, kun sille oli ilmoitettu asiasta.

(159) Komissio oli asiasta eri mieltä. Tarkistuksen suunnittelu perustui tarkistettavien yritysten määrään ja yritysten etukäteen toimittamiin tietoihin. Tieto siitä, että yritykset eivät voisi toimittaa uusia tietoja tarkastuksen aikana ja että yritys voisi korjata kirjausvirheet vain viimeistään viikkoa ennen tarkastuksen alkamista, toimitettiin SFK:lle niin sanotussa tarkastusta edeltävässä kirjeessä. Samalla kirjeessä ilmoitettiin yrityksille, että kaikki kyselylomakevastauksiin kyseisen päivämäärän jälkeen tehdyt muutokset voivat johtaa 18 artiklan soveltamiseen. Venäläisen etuyhteydessä olevan yrityksen olemassaolo paljastui vasta tarkastuskäynnin alussa, eikä sitä voitu pitää kirjausvirheenä vaan merkittävänä tosiseikkana, joka vaikutti merkittävästi tutkimukseen. Se, että sitä ei ilmoitettu, esti komissiota tarkistamasta vastauksen täydellisyyden.

(160) Komissio oli myös eri mieltä siitä, että kyselylomakevastaus olisi voitu tarkistaa, koska se toimitettiin sähköisesti SFK:n tarkastuksen jälkeen. SFK-konsernin seuraava (ja viimeinen) tarkastuspäivä oli etuyhteydessä olevan SFK:hon etuyhteydessä olevan kotimaisen kauppiaan paikalla tehtävä tarkastus, ja jos komissio olisi tehnyt venäläiselle etuyhteydessä olevalle yritykselle etätarkastuksen, sen olisi pitänyt jättää etuyhteydessä olevan kauppiaan tarkastus kokonaan tai osittain tekemättä. Näin ollen komissio oli eri mieltä siitä, että se olisi voinut tarkistaa kyselylomakevastauksen, ja siitä, että se olisi tarkistettu, koska se oli nimetty todistusaineistoksi. Lisäksi komissio katsoi, että lainatun paneeliraportin US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea) päätelmät, joiden mukaan tutkivan viranomaisen pyynnöstä tarkastuskäynnin aikana toimitettu kyselylomakevastaus voidaan hyväksyä, eivät ole tarkasteltavana olevassa tapauksessa asiaankuuluvia. Kuten edellä johdanto-osan 159 kappaleessa todetaan, komissio ilmoitti SFK:lle, ettei se voinut hyväksyä aiemmin toimitettuihin tietoihin

([31]) Paneelin raportti, US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (Korea), 7.138 kohta.

([32]) Valituselimen raportti United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, hyväksytty 23. elokuuta 2001, DSR 2001:X, 85 kohta.

tarkastuksen aikana tehtyjä merkittäviä muutoksia. Joka tapauksessa etuyhteydessä olevan yrityksen kyselylomake-vastausta ei toimitettu tarkastuskäynnin aikana, vaan se toimitettiin yhdessä muun tarkastuksen päätteeksi toimitetun todistusaineiston kanssa. Komissio muistutti, että näitä etuyhteydessä olevien yritysten kyselylomakkeita pyydettiin jo vireillepanon yhteydessä ja ne olisi pitänyt toimittaa 37 päivän kuluessa vireillepanosta eli viimeistään 5 päivänä lokakuuta 2023. Näin ollen vastausta ei toimitettu kaksi päivää myöhässä, kuten SFK väitti, vaan kaksi kuukautta myöhässä tutkimuksen yhteydessä, jonka kesto on rajoitettu yhdeksään kuukauteen.

(161) Valituselimen raporttiin United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan liittyen komissio viittasi johdanto-osan 149 kappaleessa esittämiinsä yksityiskohtaisiin selvityksiin siitä, miksi tiedot toimenpiteiden kohteena olevassa maassa eli Venäjällä toimivasta etuyhteydessä olevasta yrityksestä, joka toimitti tuotantopanoksen SFK:lle Kazakstaniin, ovat luonteeltaan ratkaisevan tärkeitä sen tarkistamiseksi, osallistuiko SFK kiertämiskäytäntöihin.

(162) SFK väitti myös, että raportointijaksolla SFK:n ja venäläisen etuyhteydessä olevan yrityksen väliset rahoitustapahtumat olivat pienempiä kuin komission väitti ja että ne olivat täysin järkeviä. Se väitti, että kyse oli lepäävästä yrityksestä, minkä vahvistivat useissa taulukoissa ilmoitetut tiedot ja se, että viimeinen liiketoimi toteutettiin huhtikuussa 2023.

(163) Komissio katsoi, että tiedot eivät tukeneet väitettä, jonka mukaan yritys olisi lepäävä. Vaikka SFK väitti, ettei sillä ollut enää liiketoimintaa yrityksen kanssa ja että viimeinen osto tapahtui huhtikuussa 2023, SFK:n myyntisaamiset osoittivat, että sillä oli kyseiselle yritykselle maksamatta huomattava velka, joka oli arvoltaan merkittävä verrattuna tukien ostoarvoon tutkimusajanjaksolla. Koska SFK selitti, että nämä olivat tuotantopanosten toimittamista koskevia ennakkomaksuja, se oli ristiriidassa sen väitteen kanssa, että se olisi lopettanut liiketoiminnan tämän yrityksen kanssa.

(164) SFK väitti, että komission tukkeja koskevat väitteet perustuivat ilmeiseen arviointivirheeseen ja että ne olivat täysin virheellisiä. Sen mukaan komissio tarkasteli kuutta laskua eikä vain kolmea ja kuudesta laskusta viisi oli virheettömiä. Toiseksi niiden tukkien määrä, joiden alkuperää ei ilmoitettu oikein, oli hyvin pieni ([50–100] m^3), eikä se voinut vaikuttaa muiden ostojen (99,9 prosenttia) oikeellisuuteen. SFK väitti myös selittäneensä, että kyselylomakkeen tietojen toimittaminen perustui ensisijaisesti toimittajan rekisteröintimaahan, joten jos toimittaja oli rekisteröity Kazakstaniin, SFK oletti, että tukit olivat peräisin Kazakstanista, mikä oli sen mielestä kohtuullisen tarkka menetelmä. Näin ollen SFK ei johtanut komissiota harhaan eikä toimittanut vääriä tietoja. Alkuperän määrittäminen liiketapahtumakohtaisesti ei olisi mahdollista, kun otetaan huomioon ostojen suuri määrä. SFK toisti samat väitteet päätelmistä ilmoittamisen jälkeen.

(165) Komissio oli asiasta eri mieltä. Paikalla tehdyn tarkastuksen aikana se todellakin tarkasteli yhteensä kuutta laskua, joissa oli todisteita tukkien alkuperästä. Lisäksi kaksi muuta saman toimittajan liiketapahtumaa (laskua) ilmoitettiin väärin. Näin ollen kahdeksasta laskusta vain viisi oli virheettömiä. Komissio oli myös eri mieltä siitä, että virheellisesti ilmoitettujen laskujen arvo olisi ollut vähäinen. Tietojen virheettömyyttä ei voitu osoittaa liiketapahtumien kokonaisarvon (joka saattoi olla joissakin tapauksissa tuhansia) vaan otoksen arvon perusteella. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa virheelliset liiketapahtumat koskivat yli 18:aa prosenttia otokseen sisältyvistä tukeista. Komissio katsoi myös, että se seikka, että loppua otosta ei ilmoitettu tukkeja koskevan todistuksen tarkistuksen perusteella vaan toimittajan rekisteröintipaikassa, herätti vielä enemmän epäilyjä tietojen luotettavuudesta.

(166) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen SFK väitti lisäksi, että komissio liioitteli väärin ilmoitettujen tukkien merkitystä ja että 93 prosentissa valitun otoksen määrästä oikea alkuperä vahvistui. SFK huomautti myös, että 18 artiklan mukaisessa kirjeessä mainittiin, että virheellisesti ilmoitetut liiketapahtumat koskivat yhtä kolmesta laskusta, kun taas komissio mainitsi yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa kahdeksan laskua. Näin ollen SKF:n mielestä komissio esitti uusia tietoja, ja sen olisi pitänyt antaa SFK:lle oikeus esittää huomautuksia. SKF myös toisti, että komission otokseen kuului kuusi eikä kahdeksan laskua.

(167) Komissio tosiaankin tarkisti valittujen laskujen lukumäärän sen jälkeen, kun SFK oli esittänyt huomautuksia 18 artiklan mukaisesta kirjeestä. Komissio vahvisti kahdeksan laskua, jotka mainittiin yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa, koska samalta venäläistä alkuperää olevien tukkien toimittajalta oli kaksi muutakin laskua. Tämä oikaisu ei millään tavoin vaikuttanut 18 artiklan mukaisessa kirjeessä tehtyihin päätelmiin. Lisäksi kahdeksan laskua mainittiin yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa, joka lähetettiin kaikille osapuolille huomautusten esittämistä varten. Näin ollen komissio oli eri mieltä siitä, ettei SFK:lle olisi annettu oikeutta esittää huomautuksia.

(168) Vastaavasti kuin Favoritin esittämistä väitteistä (ks. johdanto-osan 121 kappale), SFK totesi, että komission johdonmukaisen käytännön mukaan kieltäytyminen yhteistyöstä toimenpiteiden kiertämisen estämiseksi ei automaattisesti johtaisi toimenpiteiden kiertämisen toteamiseen oletusarvoisesti eikä toimitettujen tietojen täydelliseen huomiotta jättämiseen, ja viittasi Marokosta peräisin olevaa lasikuitukangasta ja Intiasta peräisin olevaa kumariinia koskeviin tutkimuksiin. Sen vuoksi se katsoi, että komission aikomus soveltaa käytettävissä olevia tietoja ja aikomus hylätä sen tiedot rikkoivat syrjimättömyyden periaatetta, joka velvoittaa käsittelemään samankaltaisia tilanteita samalla tavalla. SFK väitti lisäksi, että komissio myönsi joka tapauksessa, että etuyhteydessä oleva venäläinen toimittaja ei osallistunut tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen tai myyntiin eikä sen yhteydellä ollut vaikutusta tutkimuksen tulokseen.

(169) Komissio toisti, että päätelmät oli tehty tapauskohtaisesti ja se harkitsi huolellisesti, voitaisiinko käyttää kaikkia tietoja vai vain tiettyjä tietoja, olisiko puuttuvilla tiedoilla olennainen vaikutus tutkimuksen tulokseen ja voisiko komissio tehdä ilman tietoja kohtuullisen päätelmän. Lisäksi SFK:n mainitsemien tapausten tiedot ja luvut olivat monessa suhteessa täysin erilaisia. Muissa tapauksissa erityisesti asianomaisten yritysten liiketoimintamalli oli erilainen eikä virheellinen ilmoittaminen tuotantopanoksen alkuperästä ollut ongelmana. Siksi komissio ei ollut samaa mieltä siitä, että tarkasteltavana olevassa tapauksessa olisi sovellettava samaa lähestymistapaa, koska edellä mainituissa tapauksissa tietoja ei hylätty kokonaan. Näin ollen se katsoi väitteen olevan perusteeton. Lisäksi komissio oli eri mieltä siitä, että olisi tarkistettua näyttöä siitä, että SFK ei kiertänyt toimenpiteitä: koska luotettavia ja tarkistettavissa olevia tietoja ei ollut, yritys ei pystynyt osoittamaan, että kiertämiskäytäntöjä ei ollut.

(170) SFK väitti lisäksi, että SFK:n väitetystä yhteistyöstä kieltäytymisestä huolimatta unionin tuomioistuimen asiassa Maxcom esittämien toteamusten perusteella ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/28 ([33]) mukaisesti SFK:n kiertämistä ei voida todeta koko maata koskevan toimenpiteiden kiertämisen perusteella ja että SFK:n yrityksen tiedot estävät yrityskohtaisten kiertämiskäytäntöjen toteamisen. Tässä yhteydessä ei ollut merkitystä sillä, koskeeko toimenpiteiden kiertäminen Kazakstanista tulevalla tuonnilla koko maata, koska tällaisella näytöllä ei voitu kumota SFK:n toimittamaa erityistä tarkistettua näyttöä siitä, että se ei osallistu mihinkään kiertämiskäytäntöihin.

(171) Komissio katsoi, että tapauksen tosiseikat ovat erilaiset. Edellisessä johdanto-osan kappaleessa mainitussa tapauksessa ei ollut mitään ongelmia toimenpiteiden kohteena olevaa maata koskevien yhteyksien piilottamisen tai väärien tietojen ilmoittamisen suhteen. Komissio ei voinut tehdä sellaista päätelmää, että olisi olemassa tarkistettua näyttöä siitä, että SFK ei harjoittanut toimenpiteiden kiertämistä. Näin ollen se katsoi väitteen olevan perusteeton.

(172) Favoritin tavoin SFK katsoi myös, että kaikki yritykset tehdä kielteisiä päätelmiä väitetystä yhteistyöstä kieltäytymisestä olivat polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 8 kohdan mukaan lainvastaisia. Se väitti, että Meksikon riisiä koskevista polkumyyntitoimenpiteistä tehdyn päätöksen ja China-GOES-paneeliraportin mukaisesti komission on löydettävä parhaat käytettävissä olevat tiedot, joiden ei tarvitse olla sinällään oikeita tai hyödyllisiä vaan sopivimpia tai parhaiten soveltuvia, ja että yhteistyöstä kieltäytyminen ei oikeuta kielteisten päätelmien tekemiseen.

(173) Komissio toisti päätelmänsä siitä, että se ei voinut käyttää SFK:n tietoja päätelmiensä perustana. Näin ollen komissio päätteli, että SFK ei ollut osoittanut olevansa valmistaja, joka ei harjoittanut toimenpiteiden kiertämistä. Näissä olosuhteissa komissiolla ei ollut aiemman käytäntönsä mukaisesti muuta mahdollisuutta kuin perustaa toimintansa koko maata koskeviin toimenpiteiden kiertämisestä tehtäviin päätelmiin. Lisäksi perusasetuksen 18 artiklan 6 kohdassa säädetään, että jos osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä, lopputulos ”*voi olla ... vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä*”. Näin ollen sen, että koko maata koskevien päätelmien soveltaminen SFK:hon olisi SFK:n kannalta vähemmän suotuisaa, oli ainoa vaihtoehto ja seurausta siitä, että sen tietoja ei voitu käyttää.

(174) SFK väitti lisäksi, että komissiolla ei ole meneillään olevan toimenpiteiden kiertämistä koskevan tutkimuksen yhteydessä (tai muutoin) toimivaltaa panna täytäntöön pakotteita ja todeta, että SFK tai tässä tarkoituksessa jokin muu osapuoli olisi kiertänyt pakotteita. Tutkimuksen tarkoituksena oli yksinomaan tarjota mahdollisuus ulottaa 15,8 prosentin tulli koskemaan tuontia Kazakstanista, eivät pakotteiden rikkomukset.

(175) Siksi SFK esitti, että komission olisi hyväksyttävä SFK:n hintasitoumustarjous ja päätettävä toimenpiteiden kiertämistä koskeva tutkimus SFK:n osalta perusasetuksen 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Lisäksi kaikissa komission päätöksissä, joissa hyväksytään SFK:n hintasitoumus, olisi täsmennettävä, että hintasitoumuksen hyväksymistä ei tulisi pitää osoituksena siitä, että SFK auttaa tämän asetuksen säännösten kiertämistä koskevan kiellon tai Venäjän federaatiolle määrättyjä pakotteita koskevien neuvoston asetusten rikkomisessa.

(176) Komissio katsoi, että sitoumuksia kiertämistä koskevissa tutkimuksissa ei yleisesti ottaen voitu ottaa huomioon. Komissio voi hyväksyä sitoumuksia oman harkintansa mukaan; tässä tapauksessa komissio ei voinut hyväksyä sitoumustarjousta yritykseltä, joka ei pystynyt osoittamaan, ettei se ole osallistunut kiertämiskäytäntöihin, ja jonka osalta päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Joka tapauksessa sitoumukset hylättiin alkuperäisessä tutkimuksessa, koska ne eivät täyttäneet perusasetuksen ([34]) 8 artiklan 2 kohdassa säädettyjä perusteita.

(177) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että SFK ei osoittanut, että se oli tuottaja, joka ei osallistunut perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin kiertämistoimiin, minkä vuoksi SFK:ta koskevat päätelmät oli tehtävä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella, joissa oli sovellettava koko maata koskevia kiertämistä koskevia päätelmiä. Näin ollen komissio hylkäsi vapautusta koskevan pyynnön.

([33]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/28, annettu 9 päivänä tammikuuta 2018, polkupyörien tuonnissa sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön yrityksen City Cycle Industries osalta riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Sri Lanka (EUVL L 5, 10.1.2018, s. 27), johdanto-osan 20 ja 21 kappale).

([34]) Ks. alkuperäisen asetuksen johdanto-osan 247–254 kappale.

(178) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen SFK ilmoitti olevansa eri mieltä sille yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa esitetyistä päätelmistä. Se toisti, että komission päätelmät olivat polkumyyntisopimuksen vastaisia ja että komissio sovelsi käytettävissä olevia tietoja laittomasti. SFK toisti, että se ei kieltäytynyt antamasta eikä jättänyt toimittamatta tarvittavia tietoja kohtuullisessa ajassa eikä vaikeuttanut merkittävästi tutkimusta. SFK:n mukaan vastoin polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 3 kohtaa komissio ei ollut ottanut päätelmissään huomioon kaikkia tietoja, jotka olivat todennettavissa ja asianmukaisesti toimitettuja, joten niitä olisi voitu käyttää tutkimuksessa ilman kohtuuttomia vaikeuksia, ja jotka oli toimitettu ajoissa.

(179) Komissio katsoi, että kaikkia SFK:n esittämiä väitteitä käsiteltiin jo yksityiskohtaisesti edellä johdanto-osan 146–176 kappaleessa. Koska uusia merkittäviä huomautuksia ei esitetty, komissio vahvisti edellä johdanto-osan 177 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.1.4 *Favoritin ja SFK:n lisäväitteet päätelmien ilmoittamisen jälkeen*

(180) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Favorit ja SFK väittivät lisäksi, että komissio oli jättänyt määrittämättä niille yksilölliset polkumyyntimarginaalit polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 9 kohdan vastaisesti.

(181) Komissio katsoi, että polkumyyntisopimuksessa ei ole perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa vastaava kohtaa ja kyseisessä kohdassa edellytetään, että komission on hankittava näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin. Komissio noudatti tätä velvoitetta. Koska SFK:n ja Favoritin toimittamat tiedot olivat epäluotettavia eikä niitä voitu todentaa, komissio totesi joka tapauksessa, että näitä kahta yritystä koskevat päätelmät oli tehtävä perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettujen käytettävissä olevien tietojen perusteella, mikä tarkoitti koko maata koskevien kiertämistä koskevien päätelmien soveltamista. Sen vuoksi SFK:n ja Favoritin 13 artiklan 4 kohdan mukaisia hakemuksia ei voitu hyväksyä, eikä yrityksiä voida vapauttaa tulleista.

(182) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Favorit toisti, että Kazakstan oli kehitysmaa ja että komission olisi pitänyt soveltaa polkumyyntisopimuksen 15 artiklaa ja hyväksyä rakentavat korjaustoimenpiteet, kuten hintasitoumukset, jotka se toimitti.

(183) Komissio katsoi, että polkumyyntisopimuksen 15 artiklalla ei ole merkitystä tarkasteltavana olevassa tapauksessa, koska sitä sovelletaan ”[teollisuusmaajäsenten harkitessa] sopimuksen mukaisia polkumyyntitoimenpiteitä”. Koska polkumyyntisopimuksessa ei ole erityisiä toimenpiteiden kiertämisen estämistä koskevia määräyksiä, kuten edellä johdanto-osan 13 kappaleessa selitetään, polkumyyntisopimuksen 15 artikla ei ole merkityksellinen. Kuten edellä 4.1.2 jaksossa mainitaan, toimenpiteiden kiertämistä koskevissa tutkimuksissa ei voitu harkita sitoumuksia, eikä komissio voinut hyväksyä sellaisten yritysten sitoumustarjousta, jotka eivät pystyneet osoittamaan, etteivät ne osallistuneet koko maan osalta todettuihin kiertämiskäytäntöihin ja joiden osalta päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

(184) Favorit ja SFK väittivät lisäksi, että komissio ei ollut ilmoittanut niille syitä olla hyväksymättä niiden toimittamia todisteita tai tietoja. Ne väittivät myös, että niille ei annettu mahdollisuutta antaa lisäselvityksiä kohtuullisessa ajassa. Niiden mukaan väitteet siitä, että ne harjoittivat kiertämistoimia, perustuivat silkkaan spekulointiin, eikä komissiolla ollut mitään tosiseikkoja, jotka perustuivat ”saatavilla oleviin” tai muihin tietoihin, tueksi väitteelleen, että ne harjoittivat tällaista toimintaa.

(185) Komissio oli eri mieltä siitä, että se ei ollut ilmoittanut Favoritille ja SFK:lle, miksi se ei ollut hyväksynyt todisteita tai tietoja ja että kummallakaan yrityksellä ei ollut mahdollisuutta antaa lisäselvityksiä kohtuullisessa ajassa. Päinvastoin komissio ilmoitti molemmille yrityksille 18 artiklan mukaisissa kirjeissä syyt, joiden vuoksi niiden vapautusta koskevat pyynnöt hylättiin. Komissio esitti lisäksi hyvin yksityiskohtaisia selityksiä yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa ja Favoritille annetussa yksilöllisessä tiedonannossa, joista sekä Favorit että SFK saivat tilaisuuden esittää huomautuksia. Komissio oli myös eri mieltä siitä, että sen päätös olla vapauttamatta Favoritia ja SFK:ta laajennetuista tulleista perustui spekulointiin. Kuten johdanto-osan 118 kappaleessa selitetään, kunkin yksittäisen tuottajan/viejän on osoitettava, että sen erityistilanne oikeuttaa perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisen vapautuksen, ja komissio päätteli, että Favorit ja SFK eivät olleet osoittaneet, että ne olivat aitoja tuottajia, jotka eivät osallistuneet kiertämistoimiin.

(186) Sekä Favorit että SFK viittasivat yleiset päätelmät sisältävään asiakirjaan liitettyyn saatekirjeeseen, jossa mainittiin, että komissio aikoi ”määrätä” polkumyyntitulleja Kazakstanista lähetetylle tuonnille, ja tämän perusteella molemmat katsoivat, että yleiset päätelmät sisältävä asiakirja oli laiton ja EU:n WTO-velvoitteiden vastainen.

(187) Komissio katsoi, että se seikka, että saatekirje sisälsi kirjoitusvirheen ja että siinä mainittiin ”määrätä” ”laajentamisen” sijaan, ei asettanut kyseenalaiseksi yleiset päätelmät sisältävän asiakirjan ja tutkimuksen laillisuutta. Oikeusperusta ja ehdotetut päätelmät selitettiin hyvin yksityiskohtaisesti, eikä niiden voitu tulkita olevan vireillepanoasetuksessa määritellyn soveltamisalan ulkopuolella. Ei voitu epäillä tai tulkita väärin sitä, että päätelmät koskivat Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamista koskemaan Turkista ja Kazakstanista lähetetyn koivuvanerin tuontia riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Turkki ja Kazakstan, ja tämä perustui perusasetuksen 13 artiklaan. Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.

4.1.5 *Kazakstanin viranomaisten huomautukset päätelmien ilmoittamisen jälkeen*

(188) Kazakstanin tasavallan kauppa- ja integraatioministeriö, jäljempänä ’ministeriö’, väitti, että komissio jätti huomiotta kotimarkkinoiden myyntihinnat ja tuotantokustannukset Kazakstanissa, mikä on vastoin polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohtaa. Ministeriön mukaan yleiset päätelmät sisältävä asiakirja ei sisältänyt Kazakstanista EU:hun viedyn koivuvanerin ja kotimarkkinoilla myydyn vanerin samankaltaisuuden määrittämistä, mikä on vastoin polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1, 2 ja 6 kohtaa.

(189) Komissio kumosi nämä väitteet edellä johdanto-osan 82 kappaleessa.

(190) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen ministeriö väitti, että tutkimuksen vireillepano oli polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 2 kohdan vastaista, koska kotimainen tuotannonala ei esittänyt valitusta, joka täyttäisi polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 2 kohdan vaatimukset. Lisäksi polkumyyntisopimuksen 5 artiklan 3 kohdan vastaisesti komissio ei täyttänyt velvollisuuttaan tutkia hakemuksessa esitetyn näytön paikkansapitävyyttä ja riittävyyttä sen määrittämiseksi, onko tutkimuksen vireillepanoon riittävää näyttöä.

(191) Komissio kumosi tämän väitteen edellä johdanto-osan 13 kappaleessa.

(192) Ministeriön mukaan yleiset päätelmät sisältävä asiakirja ei sisältänyt päätelmää merkittävästä vahingosta tai sen uhasta, mikä on polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan vastaista.

(193) Kuten johdanto-osan 13 kappaleessa selitetään, perusasetuksen 13 artiklassa ei vaadita tiukasti vahinkoa tai syy-yhteyttä koskevaa analyysia. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

(194) Ministeriön mukaan useat kazakstanilaiset tuottajat eivät kieltäytyneet antamasta tarvittavia tietoja saataville eivätkä muutoin jättäneet niitä toimittamatta kohtuullisessa ajassa. Ne eivät myöskään merkittävästi vaikeuttaneet tutkimusta niin, että komission päätös soveltaa käytettävissä olevia tietoja tuotantokustannuksia ja myyntihintoja koskevien todellisten tietojen sijasta on polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 8 kohdan vastainen.

(195) Komissio käsitteli tätä huomautusta yksityiskohtaisesti edellä 2.1 ja 4.1.2 jaksossa.

(196) Ministeriö väitti, että vastoin polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 1 kohtaa yhden kazakstanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan tapauksessa komissio ei vireillepanon jälkeen täsmentänyt yksityiskohtaisesti vaadittuja tietoja ja tapaa, jolla kyseiset tiedot olisi jäsenneltävä vastauksessa.

(197) Komissio käsitteli tätä huomautusta 2.1 jaksossa. Kaikille vientiä harjoittaville tuottajille ilmoitettiin tiedot, jotka oli toimitettava, niiden muoto ja sovellettavat määräajat. Määräaikoja pidennettiin, jos se oli perusteltua, ja komission yksiköt vastasivat kaikkiin menettelyä koskeviin ja käytännön kysymyksiin.

(198) Ministeriön mukaan vastoin polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 3 kohtaa komissio ei ollut ottanut huomioon kaikkia tietoja, jotka olivat todennettavissa ja asianmukaisesti toimitettuja, joten niitä olisi voitu käyttää tutkimuksessa ilman kohtuuttomia vaikeuksia, ja jotka oli toimitettu ajoissa. Ministeriön mukaan komissio ei myöskään noudattanut polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 5 kohtaa, koska se jätti virheellisesti huomiotta yhteistyötä tekevien kazakstanilaisten viejien tiedot, vaikka on kiistatonta, että ne toimivat parhaansa mukaan. Ministeriö väitti myös, että komissio ei ollut ilmoittanut kazakstanilaisille viejille syistä olla hyväksymättä niiden toimittamia todisteita tai tietoja, minkä vuoksi ne eivät voineet esittää lisäselvityksiä kohtuullisessa ajassa, mikä ei ole polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevan 6 kohdan mukaista. Lisäksi ministeriö väitti, että komissio ei ollut ottanut huomioon vaikeuksia, joita kazakstanilaiset viejät olivat kohdanneet toimittaessaan pyydettyjä tietoja pieninä yrityksinä, eikä ollut antanut käytännön apua, mikä ei ole polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 13 kohdan mukaista.

(199) Komissio käsitteli näitä huomautuksia yksityiskohtaisesti edellä 2.1 ja 4.1.2 jaksossa.

(200) Ministeriön mukaan komissio teki kielteisiä johtopäätöksiä ja väitti, että kazakstanilaiset tuottajat harjoittavat kiertämiskäytäntöjä, kun komission velvollisuutena on perustaa päätelmänsä toissijaisesta lähteestä saatuihin tietoihin erityistä varovaisuutta noudattaen. Ministeriö väitti, että komission väitteet perustuivat silkkaan spekulointiin ja rikkoivat polkumyyntisopimuksen liitteessä II olevaa 7 kohtaa ja 6 artiklan 8 kohtaa.

(201) Komissio katsoi, että vaikka on totta, että koko maan tasolla tapahtuvien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämiskäytäntöjä koskeva todistustaakka on komissiolla, kunkin yksittäisen vientiä harjoittavan tuottajan on osoitettava, että niiden erityistilanne oikeuttaa perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisen vapautuksen. Kuten edellä 2.1 ja 4.1.2 jaksossa todetaan, vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimineet näin, koska ne eivät osoittaneet olevansa aitoja tuottajia, jotka eivät harjoittaneet kiertämiskäytäntöjä. Komissio käsitteli hyvin yksityiskohtaisesti päätelmää, jonka mukaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan edellytysten katsottiin täyttyvän. Näin ollen tällainen päätelmä ei perustunut millään tavalla spekulointiin. Lisäksi komissio kumosi samankaltaiset huomautukset edellä johdanto-osan 118 kappaleessa. Näin ollen tämä väite hylättiin.

(202) Ministeriö totesi, että komissio ei ollut toimittanut tietoja yhteistyössä toimineiden kazakstanilaisten viejien yksilöllisestä polkumyyntimarginaalista, mikä on polkumyyntisopimuksen 6 artiklan 9 kohdan vastaista.

(203) Komissio kumosi tämän väitteen edellä johdanto-osan 181 kappaleessa.

(204) Ministeriö väitti, että komissio ei ollut tutkinut mahdollisuuksia rakentaviin keinoihin ennen polkumyyntitullien soveltamista, jos ne vaikuttaisivat Kazakstanin etuihin kehitysmaana, mikä ei ole polkumyyntisopimuksen 15 artiklan mukaista. Tässä yhteydessä ministeriö ilmaisi olevansa valmis keskustelemaan komission kanssa asianmukaisesta sitoumusten seurantajärjestelmästä, joka estäisi kazakstanilaisia vientiä harjoittavia tuottajia lastaamasta uudelleen Venäjältä peräisin olevaa koivuvaneria. Jotta tämä järjestelmä olisi mahdollinen ja perusasetuksen 8 artiklan mukainen, lopullista tullia koskevassa komission asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta tarjota (ja hyväksyä) hintasitoumuksia lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton määräajan jälkeen.

(205) Tätä huomautusta käsiteltiin johdanto-osan 176 ja 183 kappaleessa. Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli huolellisen tarkastelun jälkeen, että Kazakstanin viranomaisten esittämät huomautukset eivät johtaneet yleiset päätelmät sisältävässä asiakirjassa esitettyjen päätelmien muuttamiseen.

4.2 **Turkki**

4.2.1 *Intur Construction Tourism and Forestia, jäljempänä 'Intur', koskevat havainnot*

(206) Intur väitti, että sen perustamiseen maaliskuussa 2020 oli perusteltu syy ja taloudellinen peruste. Vaneria tuottava yhtiö perustettiin sen jälkeen, kun puuteollisuudessa oli toimittu vuosikymmeniä pääasiassa afrikkalaisen puun parissa ja havaittu perhejohtoisen liiketoiminnan tehottomuus. Sen ensisijaisena tavoitteena oli raaka-aineiden hankinta vanerin tuotantoa varten sekä kotimaassa että kansainvälisesti, minkä jälkeen nämä materiaalit jalostetaan ja muunnetaan valmiiksi vanerituotteiksi jakelua varten sekä kotimaisilla että kansainvälisillä markkinoilla. Tutkimuksessa kävi ilmi, että Intur aloitti tuotannon vuoden 2019 lopussa eli ennen Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuontia koskevan alkuperäisen polkumyyntitutkimuksen vireillepanoa.

(207) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Intur lisäsi merkittävästi vientimyyntiään unioniin ja tuotantopanosten ostoja Venäjältä vuonna 2021 polkumyyntitutkimuksen vireillepanon jälkeen. Sen vuoksi komissio päätteli, että toiminta lisääntyi merkittävästi polkumyyntitutkimuksen vireillepanon jälkeen tai juuri ennen sitä ja että kyseiset osat ovat peräisin maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä, kuten perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan a alakohdassa edellytetään.

(208) Tärkein Inturin koivuvanerin tuotantopanos ovat koivuviilut, jotka kaikki ostettiin Venäjältä. Inturin toimittamien ja tarkistettujen tietojen mukaan yli 75 prosenttia tuotantopanosten ostojen kokonaisarvosta oli peräisin Venäjältä. Sen vuoksi komissio päätteli, että perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty 60:tä prosenttia koskeva edellytys täyttyi.

(209) Komissio päätteli, että kokoonpano- tai valmistustoiminnan aikana tuotujen osien arvonlisäys oli alle 25 prosenttia valmistuskustannuksista, kuten perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa edellytetään, jotta näissä toiminnoissa olisi kyse toimenpiteiden kiertämisestä.

(210) Intur pyysi 30 päivänä tammikuuta 2024 antamassaan tiedonannossa komissiota ottamaan huomioon kaksi muuta tarkistusta, jotka koskevat koneiden arvon alenemiseen vaikuttavia vaihtokursseja sekä tiettyjen työvoimakustannusten kohdentamista.

(211) Komissio ilmoitti yritykselle, että kustannustekijöitä ei ollut mahdollista tarkistaa tarkastuskäynnin jälkeen, koska tällaisia väitteitä ei voitu enää todentaa.

(212) Inturin toimittamien ja tarkistettujen taulukoiden perusteella vientiä ei tapahtunut vuonna 2019, kun taas raportointijaksolla se vei [2 000–3 000] m^3. Hintojen osalta komissio vertasi alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyä keskimääräistä vahinkoa aiheuttamatonta hintaa, jota oikaistiin kustannusten nousun huomioon ottamiseksi, painotettuun keskimääräiseen CIF-vientihintaan, joka määritettiin Inturin toimittamien tietojen perusteella ja oikaistiin asianmukaisesti tulliselvityksen jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi. Hintavertailu osoitti, että Inturista tuleva tuonti alitti unionin hinnat yli 37 prosentilla.

(213) Komissio tutki myös, oliko näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaiselle tuotteelle aiemmin määritettyihin normaaliarvoihin. Tätä varten Inturin noudettuna lähettäjältä -vientihintoja verrattiin alkuperäisessä tutkimuksessa määritettyihin normaaliarvoihin, joita oikaistiin asianmukaisesti inflaation huomioon ottamiseksi. Normaaliarvojen ja vientihintojen vertailu osoitti näyttöä polkumyynnistä raportointijaksolla.

(214) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Inturin todettiin olevan osallisena perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kiertämiskäytännöissä. Näin ollen komissio hylkäsi vapautusta koskevan pyynnön.

4.3 **Päätelmät**

(215) Näin ollen komissio päätteli, että yhtäkään vapautusta koskevaa pyyntöä ei voitu hyväksyä.

5. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(216) Komissio ilmoitti 1 päivänä maaliskuuta 2024 kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella edellä esitettyihin päätelmiin päädyttiin, ja osapuolia kehotettiin esittämään huomautuksia. Asianomaisilta osapuolilta saadut huomautukset on käsitelty edellä. Woodstock Consortiumin, European Panel Federationin ja Orlimex CZ:n huomautukset käsitellään jäljempänä 6 jaksossa.

6. **PÄÄTELMIEN JÄLKEEN ESITETYT TÄYDENTÄVÄT HUOMAUTUKSET**

(217) Woodstock Consortium esitti lisähuomautuksia useista seikoista, jotka vahvistivat kiertämiskäytännöt koko maan tasolla. Se korosti myös tuontia koskevien tiukkojen seuranta- ja jatkotoimenpiteiden tärkeyttä tulevaisuudessa.

(218) European Panel Federation hyväksyi komission päätelmät ja pyysi komissiota tekemään niistä viipymättä sitovan asetuksen ja jatkamaan seurantaa kiertämisyritysten pysäyttämiseksi.

(219) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen etuyhteydetön tuoja Orlimex CZ väitti, että Venäjältä Kazakstaniin ja sitten EU:hun suuntautuvaan kauttakulkuun liittyvät logistiset ja hallinnolliset kustannukset ylittävät huomattavasti 16 prosentin tullin välttämisestä saadut säästöt. Sen vuoksi sitä pidettiin taloudellisesti järjettömänä.

(220) Komissio katsoi, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet voidaan laajentaa koskemaan kolmansia maita, kun voimassa olevia toimenpiteitä kierretään. Kuten tässä asetuksessa selitetään, komissio on vahvistanut, että kiertämiskäytäntöjä on käytetty. Kysymys siitä, missä määrin tällaiset käytännöt ovat hyödyllisiä, ei ollut relevantti eikä kuulunut tämän tutkimuksen soveltamisalaan.

(221) Orlimex CZ:n mukaan komission arvioinnissa ei otettu huomioon Venäjälle määrättyjen pakotteiden merkittävää vaikutusta, mikä Orlimex CZ:n mielestä on todellinen syy Venäjältä unioniin suuntautuvan tuonnin vähenemiseen eikä polkumyyntitullien käyttöönotto. Huhtikuusta 2022 alkaen toteutetut oikeudelliset kiellot muuttivat jo olennaisesti kaupan toimintaympäristöä, minkä vuoksi liiketoimintaa Venäjän kanssa oli mahdotonta jatkaa polkumyyntitulleista riippumatta. Pakotteet, eivät polkumyyntitoimenpiteet, loivat markkina-aukon, jonka Kazakstanin, Turkin ja muiden alueiden tuottajat pyrkivät täyttämään.

(222) Komissio kumosi tämän väitteen johdanto-osan 61 kappaleessa. Lisäksi komissio katsoi, että Orlimex CZ:n selitys, jonka mukaan Kazakstanin ja Turkin tuottajat pyrkivät täyttämään väitetyn unionissa syntyneen markkina-aukon, ei ollut relevantti, koska yksikään tuottajista ei pystynyt osoittamaan, että se olisi oikeutettu perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaiseen vapautukseen.

(223) Orlimex CZ väitti myös, että SFK oli Kazakstanin markkinoille jo kauan ennen pakotteiden tai polkumyyntitullien käyttöönottoa sijoittautunut tuottaja, joka palveli pääasiassa kotimaista kysyntää. Pakotteiden käyttöönoton jälkeen venäläiset tuottajat tulivat Kazakstanin markkinoille tuotteilla, joita ne eivät voineet enää myydä unionissa pakotteiden vuoksi, mikä johti hintojen paikalliseen laskuun. Unionissa koivuvanerin hinnat sen sijaan nousivat. Sen vuoksi oli täysin johdonmukaista, että valmistaja suuntasi tuotantonsa uudelleen unionin markkinoilla olevan aukon täyttämiseksi. Lisäksi Orlimex CZ väitti, että komission yleistyksessä ryhmiteltiin epäoikeudenmukaisesti kaikki viejät ja jätettiin huomiotta selvät erot laillisen liiketoiminnan ja pakotteiden rikkomisen välillä.

(224) SFK:ta koskevat havainnot käsiteltiin edellä 4.1.3 jaksossa. Lisäksi komissio arvioi kunkin erikseen ilmoittautuneen vientiä harjoittavan tuottajan tilannetta sen ansioiden perusteella, joten mitään yleistystä tai ryhmittelyä ei tapahtunut tutkimuksen eikä päätelmien aikana.

(225) Orlimex CZ huomautti myös, että SFK:n tapauksessa komissio käänsi todistustaakan. Orlimex CZ:n mukaan todistustaakan kääntäminen heikensi oikeusvarmuutta ja luottamusta tutkintaprosessin rehellisyyteen.

(226) Edellä mainittu väite käsiteltiin johdanto-osan 118 kappaleessa. Kunkin yksittäisen vientiä harjoittavan tuottajan on osoitettava, että sen erityistilanne oikeuttaa vapautuksen perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla. Yleisesti ottaen, jos vientiä harjoittavalla tuottajalla on oma tuotantolaitos, joka pystyy tuottamaan ainakin sen, mitä se tosiasiallisesti vie, eikä sillä ole monia yhteyksiä siihen maahan, johon toimenpiteet kohdistuvat, etuyhteysyritysten tai toimitusten osalta, ja se voidaan saattaa vastuuseen, ei ole kohtuuttoman työlästä eikä vaikeaa osoittaa, että kyseinen tuottaja ei osallistu kiertämiskäytäntöön. Edellä esitetyn perusteella Orlimex CZ:n esittämät väitteet hylättiin.

7. **PÄÄTELMÄT**

(227) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi, että täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otettu koivuvanerin tuontia Venäjältä koskeva lopullinen polkumyyntitulli on laajennettava koskemaan Kazakstanista ja Turkista lähetetyn koivuvanerin tuontia riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Kazakstan tai Turkki. Komissio katsoi myös, että tehdyt vapautusta koskevat pyynnöt olisi hylättävä.

(228) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Laajennetaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Venäjältä peräisin olevan koivuvanerin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetulla täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otettu lopullinen polkumyyntitulli koskemaan sellaisen vanerin tuontia, joka koostuu yksinomaan enintään 6 millimetrin paksuisista puuviiluista ja jonka pintaviilut ovat alanimikkeessä 4412 33 määriteltyä puuta ja ainakin yksi pintaviilu on koivupuuta, myös pinnoitettuna, ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 4412 33 10 ja on lähetetty Kazakstanista ja Turkista riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Kazakstan tai Turkki (Taric-koodit 4412331010 ja 4412331020).

2. Laajennettu tulli on ”kaikkiin muihin yrityksiin” Venäjällä sovellettava 15,80 prosentin polkumyyntitulli.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdalla laajennettu tulli kannetaan tuonnista, joka on kirjattu täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2023/1649 2 artiklan mukaisesti.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan lopettamaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2023/1649 2 artiklan mukaisesti tapahtuva tuonnin kirjaaminen.

3 artikla

Hylätään yritysten Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş ja Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS esittämät vapautusta koskevat pyynnöt.

4 artikla

1. Pyynnöt, jotka koskevat vapautusta 1 artiklalla laajennetusta tullista, on tehtävä kirjallisesti jollakin Euroopan unionin virallisista kielistä, ja vapautusta pyytävän tahon valtuutetun edustajan on allekirjoitettava ne. Pyyntö on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussels
BELGIQUE/BELGIË

2. Komissio voi asetuksen (EU) 2016/1036 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti myöntää päätöksellä vapautuksen 1 artiklalla laajennetusta tullista sellaisilta yrityksiltä tulevalle tuonnille, jotka eivät kierrä täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2021/1930 käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä.

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä toukokuuta 2024.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN